

AIÜB-25/2011.
(AIÜB-73/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2011. június 14-én, kedden, 11 óra 2 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	6
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	8
<i>Az egyes eljárási és az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	8
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>Kérdések, észrevételek, reflexiók</i>	10
<i>Ügyrendi indítvány és döntés a vita lezárásáról</i>	19
<i>További hozzászólások</i>	19
<i>Szavazás az önálló indítvány benyújtásáról</i>	23
<i>Zárószavazások előkészítése</i>	23
<i>a) A világörökségről szóló törvényjavaslat (T/3087. szám)</i>	23
<i>Az országgyűlési képviselők számának csökkentéséhez szükséges választójogi reform előkészítéséről szóló 37/2010. (VI.16.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	23
<i>Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	25
<i>A cukorgyárak privatizációját, valamint Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása óta a közösségi cukorreformok során képviselt magyar álláspontot értékelő és annak itthoni következményeit feltáró vizsgálóbizottság felállításáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3247. szám); döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról</i>	25
<i>Zárószavazások előkészítése</i>	25
<i>b) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3124. szám)</i>	25
<i>Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a Kormányképviselő tevékenységéről; a 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján</i>	26
<i>Szavazás a tájékoztató tudomásulvételéről</i>	26

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita	26
<i>a) A szélsőségesség, a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái elleni határozott fellépésről szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3035. szám)</i>	26
<i>Harangozó Gábor szóbeli kiegészítése</i>	26
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	27
<i>Harangozó Gábor reflexiói</i>	34
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	34
Szavazás napirendi pontok napirendről való levételéről	34

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a Kormányképviselő tevékenységéről
(A 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján)

2. Az országgyűlési képviselők számának csökkentéséhez szükséges választójogi reform előkészítéséről szóló 37/2010. (VI.16.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

3. A cukorgyárak privatizációját, valamint Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása óta a közösségi cukorreformok során képviselt magyar álláspontot értékelő és annak itthoni következményeit feltáró vizsgálóbizottság felállításáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3247. szám)
(Font Sándor és Ivanics Ferenc (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról)

Napirend-kiegészítés:

4. Az egyes eljárási és az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

5. Zárószavazások előkészítése:
 - a) A világörökségről szóló törvényjavaslat (T/3087. szám)
 - b) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3124. szám)
(Koszorús László, dr. Dancsó József, dr. Zsiga Marcell, Babák Mihály (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

6. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
- a) A szélsőségesesség, a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái elleni határozott fellépésről szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3035. szám)
(Harangozó Gábor, Mesterházy Attila, dr. Steiner Pál (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - b) Egyes közjogi méltóságok múltjának átláthatóságáról szóló törvényjavaslat (T/2678. szám)
(Dr. Molnár Csaba, Gyurcsány Ferenc (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - c) Az igazságszolgáltatás nyilvánosságáról szóló törvényjavaslat (T/2899. szám)
(Dr. Dorosz Dávid (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - d) A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2900. szám)
(Dr. Dorosz Dávid (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - e) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2960. szám)
(Vágó Gábor (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - f) A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvénynek a csoportok elleni vagy csoportosan elkövetett erőszakos cselekményekkel szembeni hatékonyabb fellépéshez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2966. szám)
(Dr. Dorosz Dávid, dr. Schiffer András, Szabó Timea (LMP) képviselők önálló indítványa)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Balsai István** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bohács Zsolt (Fidesz)
Dr. Budai Gyula (Fidesz)
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Salamon László (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Dr. Schiffer András (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Budai Gyula (Fidesz) megérkezéséig dr. Bohács Zsoltnak (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) megérkezéséig Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz) megérkezéséig dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) megérkezéséig dr. Salamon Lászlónak (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) megérkezéséig dr. Steiner Pálnak (MSZP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) megérkezéséig dr. Lamperth Mónikának (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik) megérkezéséig dr. Staudt Gábornak (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Mikó Zoltán főosztályvezető-helyettes (Vidékfejlesztési Minisztérium)

Víg Gyula osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Harangozó Gábor (MSZP) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Hammerstein Judit helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

Bajusz Andrea (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 2 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. BALSÁI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szeretettel köszöntök mindenkit. Kicsit felborult a napirendünk, olyan értelemben, hogy kiegészítést kell javasolnom. A mai napon került benyújtásra, még hozzá bizottsági önálló indítványként kívánjuk előterjeszteni az egyes eljárási és az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot; ez kerülne a mostani kiegészítés alapján első helyre a napirendünkben. Korábban a zárószavazások előkészítését szeretttük volna elsőként tárgyalni, de akkor most ez lenne a második; a többi egyébként változatlan.

Kérdezem, hogy a bizottság ezt a kiegészítést... *(Jelzésre:)* A szavazás előtt kért szót Lamperth Mónika. Parancsoljon!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Az a törvénytervezet, amelyet most a bizottságnak ön ajánl, hogy tárgyaljuk meg és nyújtsuk be a parlamentnek, erre körülbelül 15 perc állt rendelkezésre – merthogy más dolgunk is volt –, hogy elolvassuk. Így biztos, hogy nem lehet tárgyalni. Tehát ha igényli azt a kormánytöbbség, hogy az ellenzéknek is legyen ehhez valami érdemi mondanivalója, akkor szeretnénk 20 perc olvasási szünetet kérni induláskor.

Köszönöm.

ELNÖK: Schiffer képviselő úr?

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Itt messze nem pusztán ellenzéki jogokról van szó. Most egy héten belül másodjára fordul az elő, először egy zárószavazás előtti módosítónál a múlt héten, amikor a gázpiacot újraszabályozta az alkotmányügyi bizottság, most ennél az eljárásjogi törvénycsomagnál, hogy gyakorlatilag úgy vesz a nevére az alkotmányügyi bizottság egy javaslatot, hogy szerintem ön sem, elnök úr, és a kormánypárti tagok sem pontosan tudják, hogy miről szavaznak.

Ráadásul egy eljárásjogi törvényről van szó, a Pp. átfogóan módosítva lett decemberben; tehát egész egyszerűen tényleg viccet csinálunk a parlamentáris folyamatokból.

Én arra kérem az elnök urat, ne terjessze elő napirendre ezt a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném tájékoztatni a képviselő hölgyet és urat, hogy azért van itt Répássy államtitkár úr, hogy államtitkári minőségében is pontosan elmondja, mit tartalmaz. Az általános vitára alkalmasságról fogunk szavazni, illetőleg a benyújtásról, tehát természetesen nem most kerül sor a megtárgyalásra. Az, ami egy bizottsági ülésen az általános vitára alkalmasság szempontjából értékelhető, el fog hangzani.

Úgyhogy én ezen nem nyitnék vitát, ahogy a Hárszabály szerint nem is kell vitát nyitnunk a napirend kiegészítéséről. Kérdezem, ki az, aki elfogadja a kiegészített napirendi javaslatot. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 7-en. Elfogadtuk.

Az egyes eljárási és az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Tisztelt Bizottság! Akkor, ahogy az előbb említettem, tehát az egyes eljárási és az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosítása kapcsán, mivel mi nyújtjuk be a törvényjavaslatot, számot később fog kapni. Ennek a törvényjavaslatnak, amelyet valóban az elmúlt két órán belül kaptunk meg, az ismertetésére felkérem államtitkár urat, aki természetesen nem előterjesztő, de ismeri a tartalmát. Parancsoljon, államtitkár úr!

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A javaslatot teljes mélységében nem fogom tudni ismertetni. (*Derültség.*) Ha gondolják, felolvasom az egész indoklást, de szerintem elegendő, ha az általános indoklást ajánlom a figyelmükbe.

A javaslat egyrészt a büntetőeljárás törvényt, másrészt a polgári perrendtartást kívánja módosítani. A büntetőeljárás törvény módosításának részben az igazságszolgáltatás hatékonysága, a büntetőeljárás gyorsítása a célja, részben pedig megteremti a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó speciális büntetőeljárás szabályokat.

Kiemelt jelentőségű büntetőügynek tekinti a javaslat a hivatali visszaélést, a közélet tisztasága elleni bűncselekmények miatt indult büntetőeljárást, ha a bűncselekmény elkövetésével önkormányzati képviselő, országgyűlési képviselő, állami vezető vagy közigazgatási szerv vezető beosztású tagja, vagy kiemelt kormánytisztviselő, illetve köztisztviselő gyanúsítható. Továbbá ilyen kiemelt jelentőségű ügynek tekinti a javaslat az 554/B/c pontban felsorolt egyes gazdasági bűncselekményeket – itt elsősorban a gazdaságbiztonsági szempontból kiemelkedő jelentőségű bűncselekményekről van szó –, valamint az olyan vagyoni elleni bűncselekményeket, amelyek nagyon súlyos kárt okoznak, különösen nagy értékre kárt, hátrányt okozva, illetőleg különösen jelentős értékre kárt, hátrányt okozva elkövetett bűncselekményeket tekinti ilyennek. Tehát a javaslat szerint a kiemelt jelentőségű ügyekre speciális büntetőeljárás szabályok vonatkoznának.

A javaslatot mi mint tárca megismertettük és véleményyeztük, de a kormány így kompletten nem tárgyalta, a kormány támogatásáról, a kormány nyilatkozatáról tehát nem tudom önöket tájékoztatni.

A tárcánk álláspontja szerint, tisztelt bizottság, van egy szakasza ennek a javaslatnak, amely súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, ezért kérem, önök is fontolják meg, hogy ez a javaslat részévé váljon-e, esetleg későbbi módosításra kerüljön: mégpedig a javaslat 23. §-ában a kiemelt jelentőségű ügyek eljárási szabályai között található az új 554/H. pont, amely az őrizetbe vételre vonatkozóan speciális szabályokat állapítana meg. A bizottsági előterjesztés szerint a kiemelt jelentőségű ügyben elrendelt őrizet legfeljebb 120 óráig tarthatna – az általános 72 órától eltérően –, és az őrizet első 48 órájában a terhelt nem találkozhat, vagy mondhatnám inkább úgy, nem érintkezhet a védőjével. Álláspontunk szerint ez súlyosan sérti a védelemhez való jogot, nem is beszélve arról, hogy az ilyen ügyekben, tehát amikor a terhelt fogva van, akkor a büntető eljárásjog szabályai szerint kötelező a védelem. Tehát egyszerűen fogalmilag is kizárt, hogy kötelező védelem során a védővel való érintkezéstől eltiltanák a terheltet. Tehát én kérem, fontolják meg, hogy ez a szabály a végleges szövegbe semmiképpen se kerüljön bele.

A tárcánk álláspontja szerint egyébként általános vitára alkalmas a javaslat, tehát döntő részében általános vitára alkalmas. Ezen az egy ponton azonban mindenképpen korrekcióra szorul az álláspontunk szerint.

Tehát, elnök úr, összefoglalva: az eljárás gyorsításáról, az igazságszolgáltatás hatékonyságáról szól a javaslat; a kiemelt ügyek speciális eljárási szabályainak a megteremtéséről; mindezek a kormány által minden bizonnyal támogatható célok. Azonban a kormány, ahogy mondtam, testületileg nem foglalt még állást a javaslatról. A tárcánk álláspontja szerint ez a védelemhez való jogot korlátozó rendelkezés nem egyeztethető össze sem a jelenlegi, sem az új alaptörvénnyel, ezért annak az elhagyását indítványozom, de a javaslat összességének általános vitára alkalmasságával egyetértek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megnyitnám a vitát, ismertetem a helyettesítésre vonatkozó eddigi megbízásokat: Salamon László helyettesíti Rubovszky Györgyöt, Vitányi

István Varga Istvánt, Kozma Péter Molnár Attilát, Bohács Zsolt Budai Gyulát, Steiner Pál Bárándy Gergelyt, Lamperth Mónika Harangozó Tamást, Vas Imre Papcsák Ferencet.

Megnyitom a vitát. Államtitkár úr tehát hangsúlyozta, hogy a kifogásolható rész nyilvánvalóan átdolgozást is jelenthet. Az általános vitára alkalmasságra vonatkozóan elmondta, amit jelen pillanatban el lehet mondani.

Schiffer képviselő úr!

Kérdések, észrevételek, reflexiók

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Először is általánosságban szeretném jelezni azt, hogy szerintem komoly jogbiztonsági problémát jelent az, hogy fél éven belül másodjára nyúl bele a parlament eljárásjogi szabályokba. Volt egy átfogó, éppen az eljárások gyorsítását szolgáló eljárásjogi törvénymódosítás decemberben. Nem igazán világos az, hogy ezeket a módosításokat decemberben miért nem lehetett megtenni. Szerintem eléggé káros az, hogyha a törvényhozás – és persze ez nem precedens nélküli – néhány havonta érdemben belenyúl akár a Pp.-be, akár a Be.-be.

A másik, ami itt az államtitkár úr által is kifogásolt részt illeti, ez már a legfőbb ügyész úr jelölti meghallgatásán fölmerült, hogy komoly problémát jelent, hogy egyes ügyvédek adott esetben még a nyilvánosság felé is szivárogtatnak olyan információkat, amik, finoman szólva, nem szolgálják a büntetőeljárás érdekét. Szerintem, ha ezt a helyzetet kezelni kívánja a jogalkotó, akkor nem elsősorban az eljárásjogi törvényekben és főleg nem ilyen súlyos alapjogi korlátozással kell ezt a helyzetet rendezni, hanem elsősorban az ügyvédi törvényt kellene megnyitni, és az ügyvédekre kellene szigorúbb kötelezettségeket telepíteni, amelyeknek aztán persze meglehetnek az eljárásjogi vagy éppen büntetőjogi vonzatai. Tehát szerintem eleve hibás az a közelítés, hogy ha különböző, nem éppen fair és nem az ügyek tisztességes lefolytatását szolgáló ügyvédi magatartást a védelemhez való jog korlátozásával kívánja visszametszeni a jogalkotó.

Egyebekben pedig én arra szeretném kérni az elnök urat, hogy egyrészt továbbra is fönntartom, hogy szerintem így, ebben a formában a bizottságnak tartózkodnia kellene vagy kellett volna attól, hogy a nevére vegyen egy indítványt, amelyet gyakorlatilag nem is ismer a bizottság. De a másik meg, hogy én nagyon remélem, hogy ennek a javaslatnak a megtárgyalására azért legalább egy hét laufunk lesz, tehát nem ezen a héten kezdődik el.

ELNÖK: Erről biztosítom a képviselő urat. Steiner képviselő úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Répássy államtitkár úr is azzal kezdte, hogy részleteiben nem tudja ezt a jogszabály-módosítási javaslatot indokolni. Ugyanakkor quod dixi kijelentette, hogy általános vitára alkalmas. Majd felhívott egyetlen szabályt, amely viszont a részletes vitának a keretébe tartozna, mely szerint alkotmányellenes ez a szabály, ami nyilvánvalóan így első olvasatra is; az őrizetbe vétel időtartamáról beszélek. Ezt a példát azért említettem, mert próbáltam úgy kezelni a papírt, hogy a részletes indokolásban leírt szöveget próbáltam összeolvasni a jogszabályi helyekkel, és csak egy példát mondok: ha megnézik rögtön az elsőt, az 1. §-t, a 6. §, a 7. §-hoz összesen annyi az általános indoklás, hogy „a módosítás következtében csak a rendelkezések közvetlen érintettjei jogait ténylegesen érintő rendelkezésekkel összefüggésben jelenthetnek be panaszt. Ezzel csökkenti a törvényjavaslat a nyomozást felügyelő ügyészek munkaterhét, gyorsítja az eljárásokat, miközben indokoltan a jogorvoslati jog nem sérül.” Miközben az elmúlt időszakban többször megismerkedhettünk, hogy azért kapott a költségvetésben az ügyészség rendkívüli pótlólagos támogatást, hogy ilyen munkaterhek indokolása szóba se jöhessen.

Tehát ezt a példát csak azért említettem meg, hogy egyszerűen ez így kezelhetetlen, mert maga az indoklás is alkalmatlan arra, hogy ezt a rendkívül fontos eljárási

szabálmódosítási komplexumot, ami sokkal több, mint egy-egy szabálynak a módosítása, értelmezhetővé tegye. Ezért én szeretnék ahhoz ragaszkodni, hogy államtitkár úr a kormány nevében, vagy akit képvisel, annak a nevében legyen szíves a paragrafusokat részletesen indokolni, hogy milyen általános cél alapján szövegezték meg ezeket a módosítási javaslatokat, mert az indokolásban leírtak erre teljesen alkalmatlanok.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Salamon képviselő úr jelentkezett.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A hozzászólások okán elsőként talán azt szeretném hangsúlyozni, hogy most ne feledkezzünk el arról a szerepkörrel, amit betöltünk. Itt most nem kijelölt bizottságként értékelünk egy már benyújtott önálló indítványt, hanem arról döntünk, hogy mint alkotmányügyi bizottság ezt az önálló indítványt benyújtjuk. Ez természetesen igen fontos jogi disztinkció.

Ugyanakkor azt gondolom, hogy amikor az elnök úr egy ilyen javaslatot letesz elének, akkor mégiscsak de facto azzal a szemüveggel kell vizsgálnunk az elnök úrnak a fölvetését, és hogy a bizottságunk ezt magáévá teszi-e, hogy valóban szükséges-e ennek a törvényjavaslatnak a benyújtása. Tehát elsősorban ebből kell kiindulnunk.

A másik szempont, amit a bizottság figyelmébe ajánlanék, az az, hogy a törvényjavaslat benyújtása nyilvánvalóan nem azt jelenti, az e fölötti döntés nem azt jelenti, hogy a törvényjavaslat minden rendelkezésével valamennyien, akik azt támogatják, hogy nyújtjuk be, egyetértéssel.

Ezek előrebocsátásával én azt gondolom, hogy az általános indoklásban foglaltak minden tekintetben ülnek. Magyarország mai közbiztonsági helyzetében ezt nem lehet kétségbe vonni, ami az általános indoklásban van. Tehát azt gondolom, hogy ilyen törvényjavaslat benyújtására feltétlenül szükség van. A Kereszténydemokrata Néppárt nevében ezért a törvényjavaslat benyújtásának az eszméjét, a gondolatát támogatjuk.

Ugyanakkor én is hozzáteszem azt, amire az államtitkár úr felhívta a figyelmet, és ezt egy kicsit talán általánosságban fogalmaznám meg: a törvényjavaslat benyújtása annak a kifejezése, hogy egy ilyen vita lefolytatását szükségesnek tartjuk, és a vitára úgy tekintünk, mint olyanra, amelyik az általunk benyújtott önálló indítványt formálhatja. Nem akarok részletekbe bocsátkozni, de azzal, amit az államtitkár úr itt konkrétan megjelölt, megjegyzett kritikaként, azzal magam is egyetértek, és ennek a törvényjavaslatnak a benyújtása mellett jelezzük a Kereszténydemokrata Néppárt nevében egy ilyen természetű módosító indítványnak a benyújtását. De ezt én ebben a pillanatban nem szűkíteném le kifejezetten erre a problémára.

Tehát a Kereszténydemokrata Néppárt nevében támogatni fogom a törvényjavaslat benyújtását, jelzem azonban, hogy a részletkérdések tekintetében valóban majd a vita eredményeként körültekintően kell eljárunk, és azon rendelkezések, amelyekről úgy érezzük, úgy ítéljük meg, hogy nem mindenben felelnek meg a jogrendszerbeli, akár alkotmányosságbeli követelményeknek, azoknak a rendelkezéseknek a módosítására javaslatot fogunk tenni.

ELNÖK: Lamperth Mónika és Steiner Pál jelentkezett még. Lamperth Mónika!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Én kérdezni szeretnék, és utána kérnék majd hozzászólásra lehetőséget.

Azt hiszem, elnök úrtól kell megkérdeznem, hogy miért ilyen sürgős ez. Tehát mi indokolja azt, hogy ezt olyan vágóban kell tárgyalni, hogy az általános vitára alkalmasságról

úgy kell állást foglalni, hogy egyszerűen nem volt módunk elolvasni? Biztosan van ennek valamilyen oka, én ezt szeretném megismerni.

Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! Én általánosságban azt tudom erre mondani, hogy egy eljárás gyorsítására vonatkozó indítványt soha nem lehet elég gyorsan betervezni. Ez a dolognak az indoka. De gyakorlatilag én úgy vagyok informálva, hogy az előterjesztésnek a háttérgazdája, a Legfőbb Ügyészségen ők szeretnék ezt, ha hatályba lépne (*Dr. Lamperth Mónika: Aha!*), és az ennek megfelelő szervezeti kérdéseket meg tudnák oldani. Ebből sok minden hivatali kötelezettség is származik. Ezt tudom én mondani pillanatnyilag.

Steiner képviselő úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Én megpróbálok visszamenni ahhoz a papírhoz, ami előttünk fekszik, amire Répássy államtitkár úr azt mondta, hogy alkalmas az általános vitára. Itt ahogy megyek előre, még csak a 2. §-nál tartok... (*Dr. Szakács Imre közbeszólására:*) – képzeld el! (*Derültség.*) Pedig Békési Imre professzor úr annak idején... (*Közbeszólások.*) Csak jelezném, aki Pesten végzett egyetemet, annak jelezném, hogy Asztalos professzor úr mindig azt mondta, hogy vissza kell menni a tiszta forráshoz. Ne higgyenek az urak a saját kútfőjüknek!

Tehát csak jelezném, hogy a 2. § az egész bírósági illetékességet és hatáskört borítja fel. Tehát itt nem kereszténydemokrata álláspontról van szó meg fideszes álláspontról, hanem a magyar büntetőeljárás alapelveiről van szó, ami elég régóta hatályban van. Hiszen azt mondja, hogy a legfőbb ügyész döntése alapján, és itt le is írja az általános indokolásban, hogy a bíróságok aktuális leterheltségére figyelemmel kerüljön sor a vádemelésre, és a legfőbb ügyész dönti el, hogy a bíróság mennyire van leterhelve ezekben az ügyekben. De ez még csak ilyen fél-olvasás, bár nem vagyok olyan nagy képességű, mint közös kollégáink (*Dr. Szakács Imre: Á, dehogynem!*), tehát ebből következően... Persze csinálhatunk ebből bohózatot, uraim, csinálhatunk bohózatot! De azért legalább annyi kollegiális felelősségtudat legyen önökben is, hogy itt minden pártpolitikai szempontot és -fegyelmet félretesznek! Itt olyan szakmai, nem is tudom, miről van szó, olyan mimikriről, amit nem lehet így kezelni!

Úgyhogy ezért én továbbra is ragaszkodnék ahhoz, hogy például államtitkár úr hogyan látja azt, hogy a legfőbb ügyész hogyan fogja eldönteni, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróság a leterheltebb, vagy a mit tudom én, a Szekszárdi Városi Bíróság a leterheltebb. Még csak itt, az első oldalnál tartok, és van ebből idáig 18 oldal. Hogyan fogjuk ma ezt itt általános szempontból is megvitatni? Mert abban csak egyetértünk, hogy a bíróságok illetékességéhez meg a hatásköréhez a törvénynek van köze meg a törvényalkotónak, de semmiféleképpen sincs köze a legfőbb ügyésznek. Hiszen akkor mit csinálunk azokkal az ismereteinkkel, amit eddig tanultunk? Kidobjuk? Szeretném tehát kérdezni, hogy hogyan fogjuk ezt így megcsinálni, és például államtitkár úr tud-e erre a konkrét elvi kérdésre válaszolni, mert ez nem általános kérdés.

ELNÖK: Jelentkezett az államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Emlékeztetni kívánom önöket, hogy a decemberben elfogadott büntetőeljárás és polgári perrendtartás törvénymódosítások tartalmazzak már olyan lehetőséget, amely az általános illetékességet áttörte, mégpedig az illetékes bíróság indítványára az OIT elnöke véleményének a kikérése után a Legfelsőbb Bíróság dönthet úgy, hogy az egyébként általánosan illetékes bíróság helyett másik, azonos hatáskörű bíróságot

jelöl ki az ügy tárgyalására. Tehát már egy fél éve – illetve nem egészen fél éve, mert március 1-jén lépett hatályba, de március 1-jétől – létezik az eljárási szabályaink szerint az, hogy az általános illetékességtől eltérően egy kijelölt bíróság jár el, kifejezetten az időszerűség biztosítása érdekében. Tehát a leterheltségi adatok, ügyforgalmi adatok alapján egy másik bíróságot jelölnek ki eljárásra.

Ez a javaslat azt tartalmazza, hogy az ügyész mérlegelhesse, hogy időszerűségi okokból – ami egyébként, hozzáteszem, ugyanolyan alkotmányos érdek, tehát hogy a jogérvényesítéshez hozzáférjenek a polgárok, azt a jelenlegi alkotmány is és az új alkotmány is mint alkotmányos érdeket, alkotmányos szempontot figyelembe veendőnek tartja, tehát az időszerű, ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz fűződő alkotmányos érdeke az állampolgároknak indokolja az ilyen speciális megoldást. Ahogy mondtam, ezt már megteremtettük a bíróság tekintetében. Ha a bíróság úgy ítéli meg, hogy ők olyan leterheltek, hogy nem tudják biztosítani az ésszerű határidőn belül való elbírálást, akkor egy másik bíróság kijelölésre kerül. A legfőbb ügyész számára a büntetőügyekben pontosan ugyanazok az ügyforgalmi adatok állnak rendelkezésre, mint a bíróságok számára. Ezekben a büntetőügyekben az ügyforgalmi adatok az ügyészség számára is ugyanúgy transzparenssek, ők is nyilvántartják ezeket az ügyeket. *(Közbeszólások az MSZP képviselői részéről.)* Nem tudom, miért csodálkoznak ezen, hiszen a büntetőeljáráásban az ügyész részvétele kötelező, tehát nyilván az ügyészségnek pontos információja van arról, hogy egyes bíróságok mennyire leterheltek. És ilyen esetben a legfőbb ügyész ezeknek az ügyforgalmi adatoknak az alapján tudja meghozni a döntését, és ezek után a vádemelés így történik meg.

Azt csak csöndben jegyzem meg, hogy egyébként a vádemelés pillanatában az ügyésznek most is elég komoly irányító szerepe van abban, hogy hova kerül egy ügy. Ugyanis a büntetőügynek a minősítése az ügyész kezében van: ahogyan ő minősíti a bűncselekményt, a vádemelésével minősíti, úgy irányítja egyébként, hogy például megyei első fokra kerüljön vagy helyi bírósági szintre kerüljön az ügy. Tehát az ügyészi vádemelésnek most is meghatározó szerepe van abban, hogy hol indul a tárgyalás, hol indul a bírósági eljárás első szakasza.

Ebből a két szempontból tehát, egyrészt abból, hogy van rá precedens, hogy ügyforgalmi adatok alapján más bíróságot jelölnek ki, erre már van hatályos szabály, másrészt pedig, hogy az illetékesség szempontjából, a hatáskör kialakítása szempontjából most is van jelentősége az ügyészi vádemelésnek, ebből a két szempontból azt gondolom, hogy itt az alkotmányossági szempontok nem merülhetnek fel. A törvényes bírótól való elvonás szokott felmerülni mint alkotmányossági probléma, azonban az én értelmezésemben – és tudtommal ez a jogirodalmi értelmezés – törvényes bíróról akkor beszélünk, amikor már a vádemelés megtörtént. Tehát nem lehet egy bírótól, a kiszignált bírótól nem lehet elvonni az ügyet, hiszen akire kiszignálták, annak kell elejétől a végéig végigtárgyalni. Ehhez joga van a vádlottnak, hogy semmilyen külső beavatkozással ne vehessék el a bírótól az ügyet. De ne felejtsek el, hogy itt még a vádemelés előtt történik meg az, hogy az ügyész irányítja azt, hogy mely bíróság tárgyalja, és csak ezt követően kerül sor a kollégiumvezető intézkedése alapján a bíróra való kiszignálásra, és a bírósági szakasz első eljárási cselekményeit is már az a bíró fogja elvégezni, akire kiszignálták az ügyet. Tehát az én értelmezésemben a törvényes bírótól való elvonásra nem kerül sor ebben az esetben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Harangozó Tamás következik.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ugyan érdemben nagyon nehéz beszélni erről a javaslatról, mert hogy néhány órája kaptuk, de ha már így fellebbentette államtitkár úr ennek a szabályozási résznek a

koncepcionális kérdését, azért tényleg szeretnék visszakérdezni: államtitkár úr tényleg nem érti a különbséget, hogy egy önálló hatalmi ág öngazgatási rendszerén belül van ez a döntéshozás, vagy egy teljesen más hatalmi ág fogja ezt a történetet eldönteni? Ha ebben nincs különbség ön szerint, akkor szerintem tényleg a hatékonyság és a gyors eljárás tekintetében sokkal egyszerűbb lenne, ha egyből a miniszterelnökhöz telepítenénk ezt a jogkört, vagy esetleg a Lendvay utcai székházukba, hogy melyik bíróság járjon el melyik ügyekben.

És ha hozzánézzük a 23. §-t, ami a politikai leszámolás Be.-ben megágyazott története, és így első ránézésre az ötvenes évek csak jelenthet ebben a kérdésben, azt azért szeretném hozzátenni nagyon határozottan, hogy ha ezt önök így elfogadják, kormánypárti képviselőtársaim, akkor csak egy ígéretet szeretnék tenni, hogy ha ennek a tündöklésnek egyszer vége lesz, na, ezekhez a szabályokhoz biztosan nem fogunk hozzányúlni, és erre fogjuk majd biztatni egyéb más képviselőtársainkat is a parlamentben. *(Dr. Szakács Imre: Akkor végül is egyetértetek vele, nem?)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úrnak megadom soron kívül a szót, mert ezekre a kérdésekre nyilván reagálni kíván. Van még egyébként jelentkező, Schiffer és Steiner képviselő urak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Bocsánat, csak mivel úgy éreztem, hogy Harangozó képviselő úr nekem címzi a megjegyzéseit, részben nekem címezte. Az ön által elmondott érvelés ott sántít, hogy az ügyészek, ahogyan mondtam, most is döntő szerepe van abban, hogy melyik bíróság előtt emelnek vádat. Ez az ő minősítésén múlik, hogy például egy ügyben, mondjuk, súlyos testi sértésnek minősít egy ügyet, vagy éppen a halálos következményt úgy ítéli meg, hogy az része a történeti tényállásnak, tehát akkor halált okozó testi sértés esetén megyei bírósági első fokon emel vádat. Tehát most is az ügyészi minősítésen múlik az, hogy hol emelnek vádat. Úgyhogy ez egy téves álláspont, hogy a bíróságon kívül nincsen más szereplője a büntetőeljárásnak.

A másik megjegyzésem, hogy az új alaptörvény, amely ugyan még csak január 1-jétől lép hatályba, de azért kénytelen vagyok rá hivatkozni, nagyon helyesen az ügyészség szerepét úgy határozza meg, hogy az igazságszolgáltatás közreműködője. Ebben ugyanis benne van az, hogy az ügyészségnek ma már a büntetőeljárás törvényeink szerint nem pusztán annyi a dolga, hogy a vádat képviseli, hanem adott esetben... *(Egy MSZP-s közbeszólásra:)* – hát, ha nem ismeri a törvényeket, akkor olvasson –, például az ügyész dönthet abban, hogy egyes, a törvény által megengedett esetekben nem vádat emel, hanem a vádemelést mellőzi például. Vagy az ügyész dönthet arról, hogy milyen esetben alkalmaz ügy intézkedést a terhelttel szemben, hogy egyébként a bíró soha nem is látja ezt az eljárást. Mert az ügyészek mint az igazságszolgáltatás közreműködőjének bizonyos esetekben, a törvény által meghatározott esetekben joga van arra, hogy az ügyet érdemben bírálja el. Nem mint bíró egyébként, hanem egy büntetőeljárás intézkedést alkalmaz. Ennek nyilván az a magyarázata, hogy a legsúlyosabb esetben kerül bíróság elé az ügy.

Az meg, hogy a korrupciós ügyek mennyire jelentenek kiemelt státust, az önök kormánya teremtett erre precedenst. Ha jól emlékszem, az önök kormánya alatt született meg az, hogy a rendőrségen a kiemelt ügyekre külön rendőri csoport jött létre, a kiemelt ügyek intézésére a Nemzeti Nyomozó Iroda, és a többi, és a többi; ezt az önök kormányzása idején hozták létre. Tehát a kiemelt ügyek fogalmát és a kiemelt ügyek tartalmát, hogy oda milyen bűncselekmények tartoznak, azt az önök kormányzása alatt a rendőrség nagyon jól megértette. Nyilván megmondták a jogszabályok számukra azt, hogy mely ügyekben kell kiemelt szabályok szerint nyomozniuk. Tehát kiemelt ügyeket, még mielőtt a mi kormányunk fejére

olvasná a kiemelt ügy fogalmát, mind a rendőrségen, mind pedig az ügyészségen kiemelt ügyeket a mai nap is számon tartanak, és ilyen kiemelt ügyekben nyomoznak. Egyedül a büntetőeljárás tárgyalási szakaszában nem volt még erre mód eddig, hogy a büntetőeljárás kiemelt ügyként kezeljen ilyen ügyeket. Semmilyen elvi és különösen alkotmányos akadályát nem látjuk annak, hogy megteremtsük ezt a speciális büntetőeljárást, ad absurdum az alaptörvény, az új is meg a jelenlegi is, lehetővé tenné, hogy mint külön kezelendő ügycsoportra, akár külön bíróságot is létre lehetne hozni, mint ahogy van is erre példa Európában, hogy a hivatali bűncselekményekre egyfajta korrupcióellenes bíróságot hoznak létre. Akár ezt is meg lehetne tenni; ez is teljesen alkotmányos. A dolognak mégiscsak az a lényege, hogy a korrupciós ügyeket egy normális jogállamban kiemelten kezeljék, és ezekre a korrupciós ügyekre speciális büntetőjogi megoldásokat találjanak ki, pontosan azért, hogy a korrupciót visszaszorítsák.

Tehát én sem úgy nem érzem, képviselő úr, hogy ez bármiféle jogállami elvekkel ellentétes lenne, sem úgy, hogy az alkotmányunkkal ellentétes lenne. Mondom, az alkotmányból akár az is fakadhatna, hogy nemcsak speciális büntetőeljárás, hanem speciális büntetőbíróság vonatkozna ezekre az ügyekre.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Eddig még jelentkezett Lamperth Mónika, Steiner és Schiffer képviselő urak. Azt hiszem, a legrégebben Schiffer képviselő úr. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is azt regélném el, hogy miért nem fogom megszavazni az általános vitára alkalmasságot.

Először is azt szeretném megígérni, hogy ha három év múlva az LMP lesz olyan helyzetben, akkor mi ezt az egészet úgy, ahogy van, ki fogjuk kukázni, merthogy nem jogállami megoldásokkal nem gondolom, hogy bármilyen politikai célt igazolni lehet. És eléggé elképesztő, államtitkár úr, ne haragudjon, hogy ön, illetve önök, most már nem először az elmúlt egy évben, amikor az önök konkrét politikai céljainak az megfelel, akkor előszeretettel mutogatnak vissza az előző ciklusoknak a nem egészen jogállam megoldásaira. Azért, mert az előző kormányok, szerintem kifogásolható módon, például a rendőrségen létrehoznak ilyen úgynevezett különlegesen kiemelt ügyekre szervezeti egységeket, szerintem az, hogy ez kifogásolható, abból nem az következik, hogy önöknek föl kellene turbóznai az ilyen jellegű megoldásokat.

Önmagában az, hogy a hivatali korrupciós bűncselekményekre valamilyen módon az eljárásjog, illetve az igazságszolgáltatási szervezetrendszer reagálni kíván, ez természetesen üdvözlendő. De akkor a hivatali jellegnek megfelelő módosításokat kellene eszközölni, például ki kellene azt találni – és erre is volt példa az elmúlt években –, hogy ha az ügyészi szervezeten belül követ el valaki hivatali visszaélést, akkor ki fog nyomozni. Mert az nem járja, hogy akkor is az ügyészség nyomozzon. Például erre az apróságra egyáltalán nem reagálnak.

A másik. Számomra eléggé furcsa, hogy addig, amíg a kormánynak nincs antikorrupciós stratégiája – ezt az ön minisztere el is ismerte –, rögtön büntetőpolitikai eszközökkel kívánják fölvenni a küzdelmet. Ez nem helyes. Előzetesen azt kellene megnézni, hogy a közjogi szervezeten belül, például egy Számvevőszéknél átláthatósággal mit kívánnak tenni. Nem gondolom azt, hogy önmagában a büntetőjoggal, büntető eljárásjoggal eredményesen lehet fölvenni a küzdelmet. És szeretném jelezni, ezek a specialitások, amelyek itt vannak, nem a hivatali bűncselekményeknek a hivatali jellegéből következnek.

Amit Steiner képviselő úr elmondott, szeretném akkor egy picit megvilágítani, államtitkár úr, ha nem volt teljesen tiszta. Természetesen önnek igaza van abban, hogy az is egy alkotmányos érdek, hogy az ügyek ésszerű időn belül legyenek letárgyalva. Ez így van. Amire Steiner képviselő úr utalt, az az, hogy ugyanakkor van egy olyan büntető eljárásjogi

alapelv – nem alapvető jog, de maradjunk abban, hogy szintén alkotmányos védelmet talán élvező alapelv –, hogy az ügyészség nem diszkrecionális jogkörben dönti azt el, hogy mondjuk, Zala megyében vagy Budapesten vagy Hajdú-Bihar megyében emel éppen vádat. Hanem erre vannak bizonyos normák, hogy az ügyészség hol emelhet vádat, és ez egy elég régi büntető eljárásjogi alapelv.

Én azt elfogadom, hogy adott esetben ezzel az alapelvvel konkurál az, amit ön mond, tehát hogy fűződik érdek az ésszerű időn belül való lefolytatáshoz. De akkor összhangba kell hozni ezt a két, egymással egyenrangú és konkuráló alapelvet. Erre nem megoldás az, amit önök például itt a 2. §-ban írnak. Kell akkor valamihez kötni: mit tekintünk úgy, hogy a soron kívüli elbírálás nem biztosított? Amit ön itt szóban előadott, hogy adott esetben látja ugyanazt a statisztikát az ügyészség, amit a bírói szervezet, ez teljesen rendben van. De akkor tessék valamilyen objektív mércéhez kötni, mikor áll elő az a helyzet, hogy úgy dönthet az ügyészség, hogy az ügy soron kívüli elbírálásának biztosítása végett szükséges másutt – és hol van az a másutt? – vádat emelni. Nem lehet parttalan az ügyészségnek ez a fajta rendelkezési joga.

És miután nem volt idő nyilván részletesen átrágni magunkat ezen a törvényjavaslaton, én csak azt szeretném jelezni, hogy első ránézésre tele van ez a törvényjavaslat ilyen jellegű megfogalmazásokkal, amikor gyakorlatilag teljesen légiesítik az alkotmányos garanciákat.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Steiner képviselő úr következik.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Én nagyon figyeltem államtitkár úr magyarázatát, mert próbáltam megérteni – valószínűleg nehéz a felfogásom. Mert bizonyos alapelveket fogalmazott meg az államtitkár úr a maga elképzelésében, amiről viszont tényleg egy általános vitában beszélni kellene. *(Dr. Vitányi István és dr. Szakács Imre egymással beszélgetnek. – Dr. Lamperth Mónika dr. Vitányi Istvánhoz: Bocsánat, István, kapcsold be a mikrofont, mert nem lehet hallani, amit mondasz! – Dr. Vitányi István: Fontos lenne pedig.)* Engem nem zavar...

Tehát visszatérve, a kérdésekre államtitkár úr egyáltalán nem adott választ. Viszont olyan válaszokat próbált adni, hogy ha egy ilyen jogszabályalkotásnál egy alapelvet, merthogy a büntető eljárásjog is alapelvekkel kezdődik, meg a polgári jogi szabályok is meg az anyagi jogszabályok is alapelvekkel kezdődnek, az alapelve nem egy mese, hanem az azt jelenti, hogy a jogszabálynak teljes egészében ezeknek az alapelveknek meg kell felelnie. Ha nem felel meg az alapelveknek, akkor azt a jogszabály-módosítást nem lehet megalkotni. Erre tehát nem válasz az, hogy egyszer ezt már áttörtük. Hát, ezen az alapon, tisztelt államtitkár úr, akkor bármit át lehet törni! Akkor törjenek át a gátakon, vezessék be a dologházat, a kényszermunkát, a halálbüntetést – amit akarnak! Hiszen megvan rá a kétharmaduk! Nem kell akkor szégyenlősnek lenni, meg ilyen nyakakitekert válaszokba belenyomni ezeket a dolgokat – akkor törjenek! Törjenek át! Van, aki meg azt mondja, hogy nem törnek át... Tehát ebből következően ez egy érdekes társadalmi egyeztetés lesz. *(Derültség az MSZP-s képviselők sorában.)*

Kettő: megértettem az államtitkár úr válaszát. Megerősíteném Harangozó képviselőtársam javaslatát. Nyilvánvalóan államtitkár úr is ismeri azokat a statisztikákat, amelyek a bíróságok leterheltségéről szólnak, ugyanúgy, mint a legfőbb ügyész; mi nem ismerjük, mert mi csak sima képviselők vagyunk. De ebből következően akkor államtitkár urat is ide fel lehet sorolni, rögtön az ügyész után, hogy döntse el ön, melyik bíróság tárgyalja ezeket az ügyeket. Nem kell ebbe a legfőbb ügyészt belerángatni, mert úgyis rettenetesen le lesz terhelve.

Megyek tovább, mert én még mindig a papírnál vagyok. Annyiban mennék tovább, hogy a 3. § is rendkívül érdekes – ha jól értem. Nem biztos, hogy jól értem, mert még csak

most olvasom először, de a második fordulót azért hadd idézzem: „amennyiben a helyi ügyészség ügyésze, vezetője, illetve a főügyész kizárása iránti bejelentett kérelem egyúttal a főügyészt is érinti, így a kizárásról a legfőbb ügyész határoz” – tehát akit érint. Én a jogi tanulmányaimban utoljára ilyenekkel az úriszéknél találkoztam, hogy azok döntöttek a panaszról, akik egyébként elkövették a sérelmet. Úgyhogy ebből következően ez is egy érdekes és izgalmas áttörés, hogy az államtitkár urat idézzem. És akkor, én már idős vagyok a jus primea noctishoz (*Derültség.*), de a pallosjog is lehetséges... (*Közbeszólások. – Az elnök csenget.*) Megyek tovább...

Tulajdonképpen azt nem is idézném be, hogy mit akarnak módosítani, mert szinte lényegtelen. Viszont ha meg tetszik nézni az 5. §-t, ez egy nagyon szép mondat: „A személyes adatok zárt kezelésének túlzott alkalmazása az egyes tényállások beazonosítását megnehezíti, a sorozat jellegű cselekmények bizonyítási eljárását áttekinthetetlenné teszi.” Ha el tetszik tudni nekem mondani, hogy személyiségi jog, adatvédelem és minden egyéb más kontextusban ez most mit jelent, és mi lesz világosan átlátható, ha egyébként a személyes adatokat ezentúl nem zártan, hanem nyíltan kezeljük, és akkor persze azonnal ki lehet adni néhány sajtóorgánumnak, mert teljesen nyílt, még a határozathozatal előtt – tehát lehet látni ennek az egésznek a vonulatát. És ezek után azt tetszik mondani, hogy ez a jogszabály általános vitára alkalmas, és mondom, most semmiféle pártálláspont nincs benne; eszembe jutott Békési Imre professzor, Kabódi professzor, Erdei Árpád professzor, és még néhány professzort tudnék sorolni, aki egy ilyen típusú munkánál, őszintén szólva, az évfolyamdolgozatot még nem is lett volna hajlandó elolvasni, nemhogy egy egyest ráírni.

Tehát lássák be, tisztelt államtitkár úr, hogy ez a papír nem törvényjavaslat, ez egy szekundát érdemel, és újra kellene az egészet tárgyalni. Én pedig szeretnék élni képviselői jogaimmal, ezzel az eggyel tudok már csak élni, hogy akkor tessék nekem elmagyarázni, hogy hogyan lehetséges az, hogy például a 4. §-nál a kiemelt eljárások indokolása egyébként azzal van érvelve, hogy idáig a fiatalok elleni sérelmeknél volt kiemelt tárgyalás, és akkor legyen az ilyen típusú bűncselekményeknél is. Tehát pedofília és korrupció egymást erősítő eljárás; itt biztos, hogy kiemelt tényállás kell. És sorolhatnám még tovább ezeket a példákat, de tényleg, államtitkár úr, akkor legyen szíves, mint a minisztérium államtitkára, szépen egyesével nekünk elmondani azt az általános vitában, hogy ezek a rendelkezések milyen alapelvekkel konzisztálnak, sértik-e az alkotmányosságot, sértik-e a büntetőeljárás alapelveit, milyen hatástanulmány volt, hogyan vizsgálták ezt meg, milyen következtetések alapján jutottak el arra, hogy a büntetőeljárás törvényt ilyen módon kell módosítani. És őszintén szólva, méltatlan is hozzánk ez az egész iromány.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tekintettel arra, hogy a Jobbik még nem kapott szót, most Staudt Gábor kap szót, utána Lamperth Mónika, azt követően pedig szeretném, ha tudnánk a benyújtásról dönteni.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Csak nagyon röviden, tisztelt elnök úr. Tisztelt Bizottság! Lehet arról vitatkozni, hogy ez a rendszer eddig jó volt-e, ami működött, formálisan bizonyára, de az eredményét tekintve biztosan nem, lévén, hogy látjuk, milyen eredményre vezetett – gyakorlatilag az összes nemzeti javaink ellopását tétlenül nézte. Lehet erre azt mondani, hogy a formáljognak és a különböző alkotmányos alapelveknek megfelelően, ennek meg is kell felelni a jövőben is, de azzal egyetértünk, hogy hatékonyabbá kell tenni, mert ez fenntarthatatlan, hogy az egész igazságszolgáltatás tétlenül nézte az elmúlt húsz év történéseit.

Csak azt nem tudom, vagy azt nem látom még tisztán első körben, hogy csak ez volt-e a gond itt a Fidesz számára. Az elszámoltatást mindig szorgalmaztuk, sőt szeretnénk ennek a

hatékonyt látni vagy valamiféle konkrét eredményeket, ha szabad így fogalmaznom, hogy a nagy halak is terítékre kerüljenek – gondolok itt főleg az elmúlt nyolc év prominens politikai szereplőire, akik adott esetben itt a parlamentben nyilván végig fogják károgni, és az alkotmányos elvek sérelmét fogják felemlíteni, amikor az ő bűneik vagy bűncselekményeik kerülnek majd terítékre. Mi azt látjuk, hogy eddig ez a folyamat nem indult el kellően hatékonyan. Ha ennek szabályozásbeli problémái voltak, én nem tudom, tehát nem vagyok benne teljesen biztos, hogy ez a szabályozás mindent meg fog oldani, de ahogy a múltkor is elmondtam, ha eredményeket látunk, akkor természetesen utólag meg fogjuk követni a Fidesz-KDNP frakciókat. Az elmúlt híradásokból lehetett hallani, most nem szeretnék populista vonalra áteveznit, de Hagyót, Hunvaldot kiengedik, a Kulcsár-ügynek elrontották a minősítését... És akkor feltehetem a kérdést, hogy ha a bírók nyugdíjba mennek, és itt is kicsit zökkenőkkel vagy problémákkal történnek az átállások, akkor mi lesz egyébként a többi ügygel. Tehát az jó, hogy a kiemelt ügyeket kiemelten kezeljük, de akkor lehet, hogy a bíróságnak megfelelő anyagi feltételrendszert is kell biztosítani, akár a bírók számának a növelésével, lévén, hogy azért arról se feledkezzünk meg, hogy az egyszerű, hétköznapi büntető- és egyéb ügyeket is el kell látni, tehát az emberek ne érezzék úgy, hogy az ügyhosszúságok esetleg a többszörösükre növekednek időtartamban. Annál is inkább, mert abban a jelentésben is, amelyik az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt zajló ügyekről szólt, benne foglaltatik, hogy számos esetben pont az ügyek elhúzóódása miatt marasztalták el a magyar államot.

Azt szeretném tehát kérni, ha kérhetek ilyet a minisztériumtól – és ha államtitkár úr is figyelne (*Dr. Répássy Róbert a munkatársával konzultál.*), bár úgy látszik, falra hányt borsó lesz; de nem baj, elmondom legalább a jegyzőkönyv kedvéért –, tehát azt szeretném kérni, hogy az egyszerű, hétköznapi ügyeket se hanyagolják el, teremtsék meg a bírósági intézményrendszer számára, hogy megfelelően működhessen. És természetesen a kiemelt ügyekben minél előbbi eredményeket szeretnénk látni, ugyanúgy, ahogy a választópolgárok.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Lamperth Mónikának adok még szót, és utána pedig, miután már minden frakció többször is hozzászólhatott... (*Közbeszólások.*) Áttekintjük még a lehetőségeket. Lamperth Mónika!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Azért próbáltam meg elnök urat is meg államtitkár urat is faggatni, hogy miért ilyen sürgős ez, vagy hogyan került ide, mert azért az megütötte a fületem – gondolom, nemcsak az enyémet –, elnök úr megszólalásában is volt arra utalás, hogy nem vett részt alaposan az előmunkálatokban, az államtitkár úrnak is volt erre ráutaló mondata, és nem tudom, hogy akkor hogyan készül egy ilyen papír. Hát ezt valakinek írnia kell, hogy egyszer csak úgy idejőjjön! De hát elnök úr segített ebben, megmondta, hogy ezt a Legfőbb Ügyészségen készítették.

Azért azt gondolom, azon érdemes lenne elgondolkodni az asztal másik oldalán ülő képviselőtársaimnak is, hogy egy olyan eljárási szabálymódosítás, no pláne ilyen rapid módon, amely az igazságszolgáltatás egyik szereplőjének a szempontjait és elvárását fogalmazza meg, az nem biztos, hogy csak úgy zsebből elfogadható. Mert ha ez igaz, hogy ott mindent tökéletesen látnak, akkor a bírósági eljárásban vagy az igazságszolgáltatásban a bíró és az ügyvéd felesleges szereplővé válik, hiszen ott van az a bölcs ügyészség, amelyik mindent jól lát, és el tudja dönteni, hogy valaki bűnös vagy sem, már ránézésre is.

De azt kell mondjam egyébként, hogy ha ez így van – mert nyilván elnök úr szavában nem akarok kételkedni; bár ez nem is „nyilván”, de nem akarok kételkedni elnök úr szavában (*Elnök: Köszönöm szépen.*) –, akkor azt kell mondjam, hogy a maga módján ez egy zseniális történet. Hiszen belecsempészték egy olyan szakaszt, amire maga az Igazságügyi

Minisztérium államtitkára is azt mondja, hogy aggályos; ez az, amikor nem találkozhat a terhelt a védőjével. Nyilván majd elgondolkodnak azon, hogy módosító indítvánnyal ez kikerüljön vagy ne. De hát akkor ez mutatja a jogállami hozzáállást, közben pedig még ezer olyan durva dolog került bele ebbe a törvényjavaslatba, amit most még a rendes elolvasás híján első ránézésre nem is vettünk észre. És az egésznek a szellemisége, filozófiája, felfogása sokkal inkább illik a Jobbik karakteréhez, mint amelyet gondolnak saját maguknak, de hát lelkül rajta. Így aztán nem fogok meglepődni, ha módosító indítvánnyal vagy koherenciazavart kiküszöbölő módosító indítvánnyal a kínvallatás is bele fog kerülni ebbe a törvénybe, mert ennek az iránya és a szellemisége abszolút erre mutat.

Úgyhogy talán nem árulok el titkot, ha azt mondom, hogy az MSZP ezt nem fogja támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Mátrai Márta jelentkezett.

Ügyrendi indítvány és döntés a vita lezárásáról

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ügyrendi javaslatot terjesztenék elő a Házszabály 76. §-ára való hivatkozással. Meg is indokolom, hogy miért, nevezetesen a vita lezárását fogom kérni, annál is inkább, mivel lassan már egy órája folyik a vita. Azt gondolom, minden egyes parlamenti frakció kifejthette a véleményét az előttünk levő törvényjavaslattal kapcsolatban, és én ezért kérem elnök urat, hogy a vitát zárjuk le. Általános vitára való alkalmasságról van szó... (*Elnök: Pontosabban benyújtásról.*), benyújtásról van szó, és amennyiben a benyújtás megtörténik, az általános vita során mindezeket a gondolatokat lehet folytatni az Országgyűlésben.

Tehát ügyrendi javaslatot terjesztettem elő. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Az ügyrendi javaslat kapcsán az én teendőm az, hogy erről döntsünk, és ezt követően, tehát ha a vitát a bizottság lezárni kívánja, akkor még mindig van lehetőség egy-egy képviselőnek rövid hozzászólásra.

Kérdezem, ki ért egyet az ügyrendi indítvánnyal. (*Szavazás.*) 18 igen. Ki ellenzi? (*Szavazás.*) 9 nem. Akkor lezártuk.

És akkor most kérdezem, van-e még hozzászólási igény. Gaudi-Nagy Tamás, Bárándy Gergely – ebben a sorrendben.

További hozzászólások

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Sajnálom, hogy megint olyan eszökhöz nyúlt a kormánytöbbség, amivel egy fontos jogszabály bizottsági vitájának lezárását tették lehetővé.

ELNÖK: Egy órával ezelőtt kezdtük el, még nem voltak itt képviselő úrök.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igen, de kollégáim közben tájékoztattak arról, hogy azért tartalmas és igényes vita folyt, amely végül is még nem ért véget. Tehát szerintem, mondjuk, az a legszerencsésebb, ha bevárjuk a végét, hogy mindenki elmondhassa az észrevételeit. Nyilván nem azért tesszük ezt, hogy a jogállam intézményét lebontsuk, hanem éppen azért, hogy megerősítsük. S ezen a szemüvegen keresztül nézve, általános jellegű észrevételként annyit mindenképpen el kell mondani, hogy mindenképpen reformra szorul a büntetőeljárás törvény, ez egyértelmű. A büntető jogalkalmazás tekintetében elképesztő ázsiai állapotok uralkodnak az országban. Azt gondolom, ezt mindenki tudhatja, aki valamilyen módon, vagy védőként, vagy bármilyen szereplőjeként az igazságszolgáltatásnak, vagy akár elszenvédőjeként már találkozott olyan ügyészi hozzáállással – mert az ügyészséget

érinti a büntetőeljárás törvénymódosítás e része –, amely tulajdonképpen megszegi mindazt az előírást, amelyet az ügyészséggel szemben előírnak. Mert az ügyészségnek az lenne a feladata, hogy biztosítsa azt, hogy tisztességes eljárás keretei között, ésszerű időn belül fejeződjenek be a nyomozás-előkészítéshez szükséges nyomozati munkák, és utána ez vádba kerüljön. Ennek ellenkezőjéppen azt látjuk, hogy nemcsak a kiemelt nagy ügyekben bicsaklik meg az ügyészségnek ez a törekvése – ha egyáltalán törekvéstről lehet beszélni –, hanem tömegesen, tehát kis, apró ügyekben látjuk azt, hogy például, konkrét példát mondok: Érpatakon nemrég jártunk, ahol az érpataki modell sikeres, országosan is terjesztendő modellje megmutatja azt, hogy egy határozott polgármesteri, rendőri és egyéb önkormányzati szervek közös összefogásával vissza lehet szorítani a bűnözést. Egyetlen panaszpontjuk van, mégpedig az ügyészség, amely minden törekvést keresztbevág, ami a bagatell bűncselekményekért is történő határozott, szigorú felelősségre vonást célozná. S ezt persze sajnos kiemeltebb esetekben is megtennék, mondjuk, éppen ma fogunk azonnali kérdést föltenni a legfőbb ügyésznek, éppen az ügyészség azon gyakorlata miatt, miszerint egyszerűen típusosan képviselnek törvénytelen vádakot, típusosan szereznek be törvényellenes bizonyítékokat. Én azt gondolom, hogy például a Budaházy-ügy egy tipikusan ilyen ügy, és nagyon sok más ügyet is találunk, ahol nem volna szabad a vádnak bíróság előtt lennie, mert maga az ügyészség követett el számos kiemelt törvénysértést. De egyébként képviselőként és jogvédőként is rengeteg megkeresést kapok, amelyek mind erről szólnak, hogy gyakorló ügyészek, ügyre szignált előadó ügyészek követnek el akár hivatali visszaélést, vagy pedig akár bizonyítékmanipulációt az ügyben. Azt gondolom, ennek kell gátat szabni, és ehhez egy Be.-módosítás legfeljebb csak egy eszköz lehet, de hát ez sem teljes körű, ami most itt előttünk van.

Az illetékességi szabályok átlépését biztosító, arra felhatalmazó rendelkezés pedig nyilván egy olyan szabály, amely akkor lehet indokolt, ha olyan ügyészség kezében vannak ezek a jogosítványok, amely képes arra, hogy civilizált, jogállami módon járjon el. Sajnos ez az elmúlt nyolc év egyik hordaléka, hogy az ügyészségben még mindig nem történt meg a rendszerváltás; az elmúlt húsz év üzenete az, hogy nem történt meg a rendszerváltás. Elég pusztán annyit is elmondani, hogy az a Falvai Zsolt képviseli a vádat a Budapesti Nyomozó Ügyészség vezetőjeként Képiró Sándorral szemben, aki a 2006. őszi ügyekben a legtöbb, hát, finoman szólva kétségesnek nevezhető ügyészi intézkedésért felelős, amelyeket civilekkel szemben hoztak, törvénytelen vádemelések formájában, vagy amelyet rendőrökkel szembeni megszüntető eljárások tömegei fémjeleztek. Vagy pedig az a Palásti Márta ügyész is a helyén van, VI-VII. kerületi vezető ügyész, aki szintén a legtöbb előzetes letartóztatási indítványt terjesztette elő törvénytelen módon 2006 őszen. Tehát amíg ezek a személyi feltételek nem változnak meg, addig azt kell mondanom, a legjobb szabályozás is csupán egy jámbor óhaj marad.

Mindenesetre az előterjesztésből nagyon hiányolom az előzetes letartóztatás szabályainak a reformját. Erre vonatkozóan – talán már volt szó róla – a Bárándy Gergely képviselőtársunk által vezetett ellenőrzési-végrehajtási albizottság előkészített egy országgyűlési határozati javaslatot ennek az intézménynek a reformjára, mert elfogadhatatlan az, hogy olyan mondvacsinált okokból tartanak fent előzetes letartóztatásokat, kényszerintézkedéseket, amelyeknek nem kellene így lenni. Itt megint csak konkrétan Budaházy György és társa, Szász Endre esetére utalok, amely ügyekben egyszerűen semmilyen törvényes alapját még csak meg sem kísérik megjelölni annak, hogy miért alkalmazzák ezt a legsúlyosabb intézkedést, márpedig ez az intézkedés nem felel meg a jogszabályi környezetét tekintve, sem az alkalmazását tekintve a nemzetközi egyezményeknek.

A kártalanítás szabályaihoz is, úgy gondolom, hozzá kellett volna nyúlni, mégpedig azért, mert a jelenlegi szabályozása a jogellenes szabadságelvonásnak a büntetőeljárás

törvényben a kártalanítás tekintetében nem felel meg szintén a reparáció elvének. A hat hónapos határidő törvényellenesen rövid, ötéves elévülési időre kellene módosítani.

Minden más elemét pedig a javaslatnak az általános és a részletes vitában fogjuk majd előterjeszteni, amennyiben ez támogatást kap. Viszont a jelenlegi formájában mi is csupán egy tartózkodással tudjuk kifejezni azt, hogy nem teljes körű ez a módosítás.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Bárándy Gergely képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is elnézést a késésért; Gyüre képviselőtársammal, alelnök úrral együtt a Parlamenti naplóban voltunk, ezért nem értünk ide időben.

Másrészt ami az ügy lezárását illeti, egypár mondatot engedjenek meg. Nem először él, ahogy Gaudi képviselőtársam is elmondta, a Fidesz ezzel a módszerrel. Azt gondolom, egy olyan törvényjavaslat esetén, amelyik 22 oldalas, nagyon lényeges a büntetőeljárásra és a polgári eljárásra vonatkozó szabálmódosításokat tartalmaz, és amelyet egy órával az ülés kezdete előtt kaptunk meg, ott érvként azt használni, hogy egy órát már vitatkoztunk róla, egy szaktanárságban, én azt gondolom, vérlázító, felháborító. A parlamenti bizottság arra való, a szaktanárság, hogy megvitassa érdemben ezeket a javaslatokat, és ne a plenáris ülés kinyilatkoztatásai legyen az egyetlen fórum, ahol erről szó volt, hanem bizony a szaktanárságban érdemi, szakmai alapon és természetesen politikai alapon is meg lehessen vitatni az előttünk fekvő javaslatokat. Képviselőtársaim – és erről bővebben nem fogok szólni, hiszen feltételezem, az egy óra alatt szó került arról, hogy elfogadhatatlan ez a törvényalkotási ütem, amelyet önök diktálni szeretnének, illetve diktálnak, hogy egy óra áll rendelkezésre arra, hogy erről véleményt kialakítsunk –, azonban egy-két tartalmi kérdést felvetnék azzal az igénnyel, hátha meggondolják még egyszer, és megnyílik újra a vita a javaslattal kapcsolatban. Hiszen jó lenne például az előterjesztőktől azokra a kérdésekre, amelyek itt felmerülnek, választ kapni, és arra esetleg újra reagálni.

Ilyen kérdés például, hogy ha önök is, ahogy mi mindannyian, a transzparencia mellett foglalunk állást alapvetően a büntetőeljárások kapcsán is, akkor most ez a, hadd mondjam azt, a koncepciók eljárások alapjait lerakni készülő javaslat pontosan ez ellen hat. Az ügyészség bezárkózik a szobába, védő és mindenki más jelenléte nélkül folytatja le az eljárást, teljes mértékben kontrollálhatatlan, nyomon követhetetlen módon. De valóban nem ez a legnagyobb probléma, hanem az, ami ebből a javaslatból kiütözik. Én őszintén kíváncsi lettem volna, úgy tűnik, hogy ebben a vitában erre már sor nem kerülhet, hogy választ kapjak, illetve megvitathassuk azt együtt, hogy vajon mi lehet az oka ennek a 48 órás, védő nélküli időszaknak. Mi lehet az oka annak, hogy azok az emberek, akik egyébként akár súlyos bűncselekményekkel vannak megvádolva, és mondjuk, közszereplők, azok 48 órán keresztül a védőjükkel nem beszélhetnek, és a kihallgatáson a védő nem vehet részt? Nem hallottam államtitkár úr érveit, valószínűleg hasonlóak az enyémhez, ami az alkotmányosságát illeti ennek a javaslatnak; valóban, a védelemhez való alkotmányos jogot alapjaiban sérti. De ha már csak a praktikumot nézzük, akkor mit szeretnének abban a 48 órában csinálni? Törvénytelen eszközökkel meggyőzni a vádlottat arról, hogy jobb, ha együttműködik? Kicsikarni belőle egy vallomást? Vagy esetleg kicsikarni egy olyan vallomást a megvádolt személyből, ami terhelő a felettesére nézve? Mert tudjuk és látjuk azt, már egyébként a Szabadi-ügytől kezdődően, de végigkövetve az összes többi hasonló jellegűt, hogy az Ügyészségi Nyomozó Hivatalnak nagyjából ez a módszere. Nem csoda egyébként, hogy vélhetően ők nyújtották be és ők készítették elő ezt a javaslatot.

Tudják önök is nyilván, képviselőtársaim, hogy maguk az ügyészek nevezik a Központi Nyomozó Hivatalt ávónak saját magukon belül, és azt gondolom, nem is

alaptalanul. Ez a javaslat nem szól másról, mint a Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal hatáskörének a kibővítéséről, és olyan lehetőségeknek a biztosításáról az ügyészek számára, amelyek egyébként más hatóság vagy más személy által kontrollálhatatlanok. Mert amit a 48 órában tesznek, amit jegyzőkönyvön kívül beszélnek majd a vádlottakkal – mert ez így lesz (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Így is ezt csinálják.*), mint ahogy egyébként így is van –, erre most már törvényi felhatalmazásuk lesz. Egyébként nem nagyon tudom hova tenni, hogy miért ne beszélhetne egy vádlott a védőjével 48 órán keresztül. Nyilván azért, hogy egy olyan vallomást ki tudjanak belőle csikarni 48 órán belül, ami az ügyészségnek az érdekében áll. Más magyarázat erre, tisztelt képviselőtársaim, nincs.

És ha ehhez még hozzáteszük a többi rendelkezést, ami ebben szerepel, hogy a vádelhalasztásnak az úgymond adminisztratív feltételrendszerén könnyítsenek, és olyan bűncselekményekre is, nagyobb tárgyi súlyú bűncselekményekre is kiterjessék a vádelhalasztás intézményét, amire eddig nem volt lehetőség, akkor teljesen összeáll a kép, tisztelt képviselőtársaim! Behívnak egy, mit tudom én, minisztériumi vagy önkormányzati alkalmazottat, és elmondják neki, hogy kedves uram, maga hivatali visszaéléssel gyanúsítható, tesz-e a felettesére vallomást vagy nem. Ha netán tesz, akkor ott a vádelhalasztás intézménye, amire most már szélesebb körben nyílik lehetőség. De természetesen az ilyen jellegű bűncselekmények büntetési tételkereteit önök hajlamosak időről időre megemelni; ez a kiegészítő szabály szükséges ahhoz, hogy a célt el lehessen érni.

A másik, ami nagyon érdekes dolog, a poligráf alkalmazása. Azt is nagyon jól tudjuk, hogy nyomozástaktikában egy bevett módszer, hogy először nem meggyanúsítják az illetőt, hanem tanúként hallgatják meg, a tanúkenti vallomásában köteles az igazmondásra, a tanúkenti vallomása után pedig meggyanúsítják, és ez a tanúvallomás ott van a hatóságok előtt, és még ha a büntetőeljárás során ő ezt nem is tartja fenn, azért a bíró csak látja, csak látja! Lehet, hogy nem erre hivatkozik, de a mérlegelés során ennek lehet jelentősége. Ha poligráfba ültetik most ezek után ezt az embert, akkor ez még egy erősebb érv lesz erre, még sokkal jobban lehet ezt a módszert alkalmazni, ami, azt gondolom, a nyomozástaktikának – és ezt mondtam már többször, most is mondom – nem megengedett módszere, ettől függetlenül a törvény lehetővé teszi. Most ha poligráfba ültetik, akkor ez a vallomás még ütősebb lesz.

S ráadásul egyébként, amire Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam utalt, hogy folyamatban van, volt egy albizottsági ülés az előzetes letartóztatással kapcsolatban, nos, tájékoztatom képviselőtársamat, hogy ebben határozat született az albizottságban. Két pontot a határozati javaslat 18 pontjából a Fidesz képviselői érdemben indokoltak, a többit nem, és a határozati javaslatot az albizottság leszavazta. És egyébként anélkül kényszerült erről dönteni, hogy a kormány az álláspontját kifejtette volna. Három ülés tartottunk, a kormány külön felhívás ellenére nem volt hajlandó véleményt nyilvánítani. Vette magának a fáradságot a Legfelsőbb Bíróság elnöke, vette magának a fáradságot az ügyészség, vette magának a fáradságot az ombudsman, az ügyvédi kamara elnöke, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka – a kormány nem. Ehhez képest most van itt egy olyan rendelkezés, amely a bíróságoknak azt a döntését írja felül, amely valóban egyrészt egy kicsit transzparensbé, másrészt kicsit európaibbá tenné, az európai bíróságok, a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság gyakorlatához például közelítené az előzetes letartóztatásnak a rendszerét. Ez gyakorlatilag az iratok megismerhetőségéről szól. És nem ártallja a kormány, vagy az előterjesztő – mert isten tudja, ki írta ezt az előterjesztést, most úgy tűnik, hogy a Legfőbb Ügyészség – nem ártallja azt előterjeszteni és az indokolásban megfogalmazni, hogy nem ért egyet azzal, ami a büntető kollégiumi véleményben e vonatkozásban szerepel, ami egyébként, mondom, közelítené az európai gyakorlathoz, hanem éppen az ellenkező irányba mozdítja el az előzetes letartóztatás rendszerét. Ezen az ellenőrző albizottsági ülésen minden egyes képviselője minden egyes szakmának kifejtette azt, hogy éppen az ezzel ellentétes irány az indokolt. Ehhez képest most egy homlokegyenest más javaslat szerepel benne.

Nem tudom, nyilván persze el fogjuk mindahányan mondani a véleményünket a plenáris ülésen. Csak éppen jó lett volna, ha ezekre a felvetésekre úgy kapunk választ az előterjesztőtől vagy a kormány képviselőjétől, hogy utána még van lehetőség vitatkozni. Ettől a Fidesz-frakció a képviselő asszony javaslata által megfosztotta a bizottságot. És azt gondolom, ez elfogadhatatlan; ezekről beszélni kellene, és nem így kellene előterjeszteni.

Köszönöm szépen.

Szavazás az önálló indítvány benyújtásáról

ELNÖK: Döntünk akkor a benyújtásról. Kérdezem, ki támogatja, hogy a bizottság benyújtsa ezt a javaslatot. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 4 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an. Köszönöm.

Ma a Házbizottságban döntenek egyébként arról, hogy mikor kerül sor a tárgyalásra. Most nemsokára kezdődik a házbizottsági ülés.

A bizottsági többségi vélemény előadója Cser-Palkovics András alelnök úr lenne. A kisebbségi vélemény? Bárándy Gergely, köszönöm szépen.

Akkor ezzel a napirendi ponttal végeztünk. Köszönöm szépen. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Bocsánat, megoszthatnánk a kisebbségi véleményt?)* Megosztja a Jobbik és az MSZP a kisebbségi véleményt.

Köszönöm szépen államtitkár úrnak.

Zárószavazások előkészítése

a) A világörökségről szóló törvényjavaslat (T/3087. szám)

Rátérünk a zárószavazások előkészítésére, elsőként a világörökségről szóló törvényjavaslat kapcsán. Mindenki előtt van egy jelentés; azt mondja a tanácsadónk, hogy egyben lehet szavazni.

Mindegyik indítványt az előterjesztő terjesztette elő, és összefüggések vannak, ezért kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy támogatja-e a 11-17. pontban szereplő, egyben eldöntendő kérdéseket. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 18 igen. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 4 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an. Köszönöm.

Megvagyunk; köszönjük szépen a türelmet. Nálunk ilyen egyszerűen mennek a dolgok. *(Derűltség.)*

Az országgyűlési képviselők számának csökkentéséhez szükséges választójogi reform előkészítéséről szóló 37/2010. (VI.16.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Rátérünk az országgyűlési képviselők számának csökkentésével foglalkozó albizottságunk kérésére, miszerint nyilvánvalóan június 30-áig nem tudnak végezni, ezért azt javasolják a bizottságnak – albizottsági elnök úr levele ismert –, hogy hosszabbítsuk meg a folyamatot – október 31-éig? Átadom a szót az elnök úrnak.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! A választójogi reform előkészítésére fölállított albizottságban konszenzus volt arra nézve, hogy nem végezhető el június 30-áig a munka, mivel megnövekedtek a feladatok, új kérdések kerültek a választójogi reform témakörébe, amelyek az eredeti megbízatáskor még nem voltak kérdések, és az alkotmány tárgyalása során is nyitott volt sokáig, hogy mi az, amit az alkotmány rendez, mi az, amit nem. Ez pedig a bizottságot arra készítette, hogy várja be az új alaptörvény megalkotását, ez megtörtént.

Ez a tevékenység június 30-áig tehát nem végezhető be; ebben egyetértés volt. Abban is egyetértés volt az albizottságban, hogy az egyeztetéseknek értelme van, tehát nyitottak voltak a frakciók képviselői egymás álláspontjára.

Az időpontot illetően két időpont merült fel. Valóban optimálisnak tekinthető, legalábbis az albizottság idejét nézvést az október 31-ei időpont. Én inkább a szeptember 30-a mellett érveltem. Szerintem úgy is elvégezhető a munka, ha időben megszületnek a döntések, és talán arra is érdemes figyelemmel lenni, hogy magának az alkotmányügyi bizottságnak is lesz még feladata a törvény benyújtása előtt. Mert meg kell vitatni az albizottság javaslatát, döntést kell hozni, hogy az albizottság javaslatát törvényjavaslatként magáévá teszi-e; társadalmi vitáról beszél az alaphatározat, amelyet az alkotmányügyi bizottságnak le kell folytatnia; és majd ezt követően kell benyújtania az alkotmányügyi bizottságnak a törvényjavaslatot. S tudjuk, hogy az új alkotmány ismeretében, illetve a választójogi szabályokkal kapcsolatos alkotmánybírói döntések tekintetében 2012. január 1-jén új választójogi szabályozásnak kellene hatályba lépnie.

Tehát én a bizottságban kialakult álláspontot tükrözően tüntettem fel a két időpontot, és mondom, albizottsági szempontból valóban az október 31-e jobb határidő, mint a szeptember 30-a, de személy szerint úgy vélem, hogy a szeptember 30-a lenne az egész választójogi reform szempontjából az inkább követendő, elfogadandó határidő. Döntse el az alkotmányügyi bizottság! Én egyébként az előterjesztést is tudom támogatni, de azért ezt megfontolás körébe ajánlom, hogy ne október 31-e, hanem szeptember 30-a legyen a szereplő határidő.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Elnök úr, azért tartottuk szerencsésebbnek az október végi határidőt, mert ha nem így lenne, figyelembe véve szempontokat, akkor nyáron kellene ülésezni. Erre pedig nagyon nehéz a képviselőket rábírní. Úgyhogy ez indokolja ezt a javaslatot. De ha sikerül befejezni korábban, annak nincs semmi akadálya; tehát a többen a kevesebb benne van.

Először azt tenném fel szavazásra... *(Dr. Lamperth Mónika: Elnök úr, én szeretnék hozzászólni!)* Igen, bocsánat, Lamperth Mónika!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Salamon elnök úr rendkívül tárgyyszerű tájékoztatását csak szeretném kiegészíteni az MSZP álláspontjával.

Való igaz, konszenzusra jutottunk, hogy ez kerül beterjesztésre, én azonban egy politikai feltételt is hozzáfűztem ehhez a támogatáshoz. Ez pedig az volt, hogy ha még egy kicsi remény is látszik arra nézve, hogy ennek az albizottságnak és az itt folyó egyeztetésnek van értelme, mert érdemi munkát tudunk végezni, akkor ezzel a feltétellel, hogy mi igényeljük azt, hogy ez érdemi egyeztetés legyen, tudjuk támogatni a határidő-hosszabbítást. Ha valaki még reménykedik ebben, akkor nem is tud más döntést hozni, hiszen annak ellenére, hogy az albizottság szorgosan ülésezett, de hát ma nincs olyan állapotban egyetlenegy dokumentum sem, hogy azzal már oda lehetne állni az Országgyűlés elé. S miközben persze van a Fidesz-KDNP-nek benyújtott törvényjavaslata, de elnök úr a vitában is többször kifejtette, hogy ott nincs minden kőbe vésve, és még folyik a munka.

Mi azt semmiképpen nem tudjuk támogatni, hogyha ugyanaz a szituáció fog előállni, mint az alaptörvénynél, hogy volt egy bizottság, nagy csinnadrattával indult a munka, majd egyszer csak Áder úr... – bocsánat, nem Áder János, hanem a másik európai képviselő –, Szájer képviselő úr előhúzza a zsebéből. Most – nem volt véletlen a freudi elszólás – annak áll fön a veszélye, olvassuk a sajtót, hogy mi itt szorgosan ülésezünk, Horváth Zsolt képviselőtársam, Gyüre képviselőtársam, Salamon elnök úr, jómagam, az LMP-ből is egy képviselő, ott vagyunk, és próbáljuk meg legjobb tudásunk szerint csinálni a dolgunkat. Aztán majd egyszer Áder János megjelenik, és az iPadjéről leemel egy olyan választási törvényt,

amelyet önök egyébként meg fognak szavazni, akkor is, ha nem lesz idejük elolvasni, azért efelől nincs kétségünk.

Én azt gondolom, csak akkor van értelme egy ilyen előkészítő munkának a határidejét meghosszabbítani, ha van esély arra, hogy lesz itt érdemi egyeztetés. Köszönöm szépen.

Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor tudunk dönteni. Úgy teszem fel szavazásra a kérdést, ki az, aki az október 31-éig történő meghosszabbítással egyetért. *(Szavazás.)* Ez egyhangú. Ha előbb befejezik, annak sincs semmi akadálya.

Salamon elnök urat megkérjük, terjessze elő ezt az indítványt, és azt hiszem, ezt a mai napon meg is tárgyalja a parlament.

A cukorgyárak privatizációját, valamint Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása óta a közösségi cukorreformok során képviselt magyar álláspontot értékelő és annak itthoni következményeit feltáró vizsgálóbizottság felállításáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3247. szám); döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról

Előttünk van még a cukorgyárak ügye; már harmadszor térünk rá vissza. Arról van szó, hogy ez az indítvány fölemeli a létszámot, mert többen jelentkeztek mindegyik pártból. Van-e hozzászólási igény? A minisztérium egyetért-e vele?

DR. MIKÓ ZOLTÁN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Mikó Zoltán vagyok, a Vidékfejlesztési Minisztérium jogi főosztályának helyettes vezetője.

A minisztérium támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Támogatja a minisztérium is. Ha ezt most elfogadjuk, azt hiszem, erről ma szavazhatunk is a személyi kérdések között a plenáris ülésen.

Kérdezem, ki az, aki támogatja tehát a cukorgyárak privatizációját vizsgáló bizottság létszámának felemelését. *(Szavazás.)* 21 igen. Ki ellenzi? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás mellett elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Zárószavazások előkészítése

b) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3124. szám)

Tisztelt Bizottság! A személyi jövedelemadóval kapcsolatos ismert törvényjavaslat zárószavazás előtti módosító javaslatai következnek. Két bizottsági módosító javaslatot kérnek tőlünk az előterjesztő nevében.

Átadom a szót, parancsoljon!

VÍG GYULA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Víg Gyula vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium államháztartási szabályozási osztályának vezetője.

Két zárószavazás előtti módosító javaslatot látunk, tárcánk mindkettővel egyetért, és támogatását javasolja.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Ki az, aki egyetért az 1. §-hoz írt bizottsági módosító indítvány előterjesztésével? Ez a kiosztott háromlappos javaslat. *(Szavazás.)* 18 igen. Ellenezte? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an. A bizottság előterjeszti a javaslatot. Köszönöm szépen.

Áttérünk a 3. §-t érintő, egylappos zárószavazás előtti módosító javaslatra. Kérdezem, ki az, aki ezzel egyetért. *(Szavazás.)* 18 igen. Ellenzi? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an. Köszönöm, a bizottság ezt is előterjeszti.

Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a Kormányképviselő tevékenységéről; a 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján

Az írásban kiküldött napirendi javaslatban az 1. pont alatt szerepelt a tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a Kormányképviselő tevékenységéről a 23/2007-es országgyűlési határozat 2. pontja alapján. Átadom a szót az államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csak röviden szeretném kiegészíteni, éppen azért, mert az első egy órában érintettük az időszzerűségi problémákat, a bírósági eljárások időszzerűségét.

Szeretném önöket tájékoztatni, hogy Magyarország ellen az Emberi Jogok Európai Bíróságán folyamatban lévő ügyek közül 56 ügyből 40 ügy a bírósági eljárások és általában az eljárások elhúzódnásából adódik, tehát 56 ügyből 40 ügy, és általában a velünk szemben, Magyarországgal szemben született elmarasztaló határozatok 80 százaléka is az eljárások elhúzódnása miatt született. Ebből következően minden más javaslattal való összefüggéstől függetlenül is tudom mondani önöknek, hogy a magyar bírósági eljárás, ezt az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek tükrében is mondom, hogy nem tartja az időszzerűségi mutatókat, azaz elhúzódnik, és az emberi jogokat sértő módon elhúzódnik.

Szavazás a tájékoztató tudomásulvételéről

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Van-e hozzászólás? *(Nincs.)* Ha nincs, akkor kérdezem, hogy a bizottság tudomásul veszi-e a beszámolót. Kérdezem, ki az, aki igen. *(Szavazás.)* Mindenki, köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Van még annyi időnk, hogy két képviselői önálló indítványról döntsünk. A 6. napirendi pont alatt vannak ezek felsorolva, az a) alpont alatti előterjesztők jelen is vannak; államtitkár úrékat is kérem, ne menjenek még el.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita

a) A szélsőségeség, a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái elleni határozott fellépésről szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3035. szám)

Az a) alpont alatti indítványt tárgyaljuk tehát meg: a szélsőségeség, rasszizmus és idegengyűlölet egyes formái elleni határozott fellépésről szóló H/3035. számú országgyűlési határozati javaslat. Jelen van Steiner Pál... *(Jelzésre:)* Harangozó képviselő úrnak átadom a szót.

Harangozó Gábor szóbeli kiegészítése

HARANGOZÓ GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ezzel a javaslattal egy darabka európai javaslatot hoztam ide önök elé, ami persze nem váltja meg a világot, de hozzájárulhat ahhoz, hogy egy kicsit normálisabb környezetben éljünk.

Egész Európában ismeretes és aggasztó az a tény, hogy a különböző szélsőséges mozgalmak, politikai erők egyre népszerűbbek és egyre erőszakosabbak. Ezzel foglalkozott 2010. október 5-ei ülésén az Európa Tanács, és elfogadott ezzel kapcsolatban egy határozatot is. Ez a határozat tulajdonképpen arról szól, hogy ezt a tendenciát úgy lenne hatásos és ajánlott megfordítani, hogy mind jogi, mind politikai, mind társadalmi eszközöket be kell vetni a folyamat megfordítása érdekében, és különböző ajánlásokat fogalmaz meg ezeken a területeken. A határozati javaslat tulajdonképpen ezeket az ajánlásokat veszi át szó szerint, ami egyrészt arról szól, hogy mind a politikai pártok, mind pedig a parlamentek hozzanak létre olyan állandó etikai vizsgálóbizottságokat, amelyeknek a feladata az, hogy megállapítsák, amennyiben kifejezetten rasszista vagy idegengyűlölő, antiszemita vagy iszlamofób kijelentéseket tesznek a parlamenti képviselők, s azon túl, hogy ezeket a tényállásokat megállapítja, a cselekménnyel arányos szankciókat is vezethessenek be. Tehát ez egy Európa tanácsi ajánlás, ezt javasoltam, hogy ezt a magyar parlamentben is fogadjuk meg és vezessük be.

Ezen kívül természetesen, hogy csak ilyen jogi jellegű eszközökkel, politikai eszközökkel nem lehet ezt a folyamatot megfordítani, ezért szükséges egy célzott társadalmi párbeszéd elindítása is. Tulajdonképpen a 2. pont a kormány számára egy felhívás, hogy a civil társadalom nem kormányzati szervekkel és a radikalizálódásra fogékony csoportokkal együtt indítson el egy olyan civil társadalmi párbeszédet, ami a szélsőségek elleni politika kidolgozásával és megvalósításával foglalkozna. Tehát egy társadalmi párbeszédaktusra való fölhívás és egy állandó bizottság létrehozása a javaslatnak a tárgya.

Még annyit hadd mondjak el, hogy az Európa tanácsi ülést követően egy interpellációban már javasoltam a kormánynak, hogy ezzel az ügyel foglalkozzon. Azt követően nem volt előrelépés, és láthattuk, hogy a tavasz folyamán, főleg az egyenruhás bűnözéssel kapcsolatban ismét előtérbe kerültek ezek a szélsőséges megnyilvánulások Magyarországon is. Azt gondolom, legalább a politikai szinten, a magunk szintjén, a parlament szintjén el kell kerülni azt, hogy ezek a szélsőséges folyamatok politikai támogatást kapjanak, és amennyiben van ilyen, az ellen a parlamentnek fel kell lépnie.

S van még egy dolog: a parlamenti közgyűlés kiemelten kezelte azt a folyamatot is, amennyiben megállapította, hogy nem csak kifejezetten szélsőséges pártok vagy mozgalmak az okozói ennek a folyamatnak, hanem az is, hogy azok a pártok, amelyek egyébként mainstream vagy középpártnak tartják magukat, nem emelik föl a szavukat ezek ellen a folyamatok ellen, sokszor a szavazatmaximalizálás érdekében akár ezzel össze is kacsintanak. Én semmiképpen sem szeretném, ha ez ránk igaz lenne, én a látszatát is el akarom kerülni annak, hogy mi összekacsintanánk itt a szavazatok megszerzéséért bármiféle szélsőséges folyamatokkal. Ezért is hoztam ezt a javaslatot a magyar parlament elé, és szeretném kérni azt, hogy vegyük tárgysorozatba ezt a javaslatot, és a magyar parlamentben is vezessük be ezt az európai ajánlást.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Bárándy képviselő úr jelentkezett, majd Staudt Gábor és Gaudi-Nagy Tamás. Parancsoljon, képviselő úr!

Hozzászólások, reflexiók

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kell mondani és azt kell látni, hogy az Európa Tanács és azon belül is egyébként a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Bizottság több esetben marasztalta már el Magyarországot; mondhatnám azt is, hogy már-már visszatérően az országjelentésében elmarasztalja Magyarországot azért, mert a kisebbségek védelméről és a kisebbségekkel szembeni fellépésről nem rendelkezik megfelelő jogszabályokkal. Szükség lenne a bizottság

szerint a büntető törvénykönyv módosítására, a jelenleg hatályos szabály nem elégséges ide; ezt több esetben kifejtették.

Ez a benyújtott törvénymódosító javaslat, amelyet Harangozó Gábor képviselőtársam és Steiner képviselő úr benyújtott és a bizottság előtt szerepel, azt gondolom, picit jobba teszi ezt a helyzetet. Legalább valamit lép Magyarország, és talán a következő országjelentésben nemcsak negatív módon, hanem pozitív módon is szólni fognak majd a magyar törekvésekről. Azt gondolom, ennyi év ilyen szempontból elszenvedett kudarcra után az Országgyűlésnek illene azon fáradoznia, hogy a kialakult helyzeten javítson.

Azt gondolom, és ezt Harangozó képviselő úr is elmondta, hogy ez alapvetően nem a magyar jogalkotónak a kívánalma; a magyar jogalkotó eleget kíván tenni egy olyan felhívásnak, amelyet az Európa Tanács fogalmaz meg. Akkor járunk el helyesen, azt gondolom, ha támogatjuk ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Már hiányérzetünk volt, hál' istennek megint ilyen témákról beszélhetünk, teljesen unatkoztunk már.

Azt hiszem, az MSZP-nek kiváló ez az iránya, hogy lassan a parlamenti küszöbön táncoljon, hogy annyira elveszítse a szavazóit. Én ehhez csak gratulálni tudok, mármint a szavazóknak az elvesztéséhez. A magyar társadalmat ez egyáltalában és totális mértékben nemhogy nem érinti meg és nemhogy hidegen hagyja, hanem az ellenkezőjét tapasztalják. Tehát azért mondom, hogy hajrá, előre ebbe az irányba.

Nemhogy az okozatot kellene megszüntetni vagy elkezdni boncolgatni, hanem végre a valós problémákkal, az okkal kellene foglalkozni, hogy vajon miért gondolják egyre többen, és főleg a keleti országokban, hogy valami óriási probléma van, hogy az állam kivonult és a közbiztonságot nem képes már-már országokban fenntartani, és ezzel ellentétes folyamatokat látnak a parlamentben, amikor elmondják, hogy bizony, a gonosz, megátalkodott magyar emberekkel van a gond, akiknek már teljesen elégük van abból, hogy javaikat, értékeiket vagy az életüket naponta veszélyeztetik, megkárosítják vagy elveszik, egyébként gyakran olyan bűnelkövetői csoportok, amelyek bizonyos etnikumokhoz tartoznak, illetve a börtönviszonyokat is megvizsgálva, felülreprezentáltak bizonyos körülmények között. Ezekről a problémákról kellene beszélni. Mi mindig a kettős mérce elutasítását hangsúlyoztuk. Tehát addig nem lehet ebben előrelépni, amíg valaki sértetti pozícióban rögtön etnikai, legyen az bármilyen, hovatarozására hivatkozik, ellenben bűnelkövetőként rögtön magyar állampolgár lesz. Vagy mindkét esetben hangsúlyozzuk ki az etnikai hovatarozást, vagy egyikben sem. Ez a kettős mérce, ez a billegő megoldás egyáltalán nem találkozik a magyar társadalomnak a tapasztalataival, és azt kell mondjam, ezt egy nagyon szép politikai szlogenként nyilván el lehet puffogatni, és nyilván el is fogják puffogatni – itt az LMP-nek is számtalan ilyen érthetetlen javaslata van a témában. Azt hiszem, az MSZP szempontjából ez egy kiváló, jó irány, mert szavazatokat nem fog hozni, csak elvinni, ahogy az ország közbiztonsága romlik. Úgyhogy ehhez a harchoz csak nagyon sok sikert szeretnék kívánni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi Tamás!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Annyiban szeretném pontosítani Harangozó képviselőtársunk felvezetését, hogy arra hivatkozott, hogy a szélsőségesnek tekinthető pártok mostanában egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek, és

ez aggasztó körülmény. Ugye, az MSZP tekintetében nem ezt tapasztaljuk, márpedig álláspontom szerint az MSZP még most is tulajdonképpen ilyen pártnak minősül.

Teljesen tévút egyébként ez a határozati javaslat. Az Európa Tanácsban is nagy vita folyt erről, és ez egy világtrend, hogy azokkal a kezdeményezésekkel szemben, azokkal a nemzeti önrendelkezési törekvésekkel szemben, amelyek arra irányulnak, hogy végre szakadjunk el a globalizáció intézményrendszere által működtetett adósrabszolgaságtól, szakadjunk el attól a kiszolgáltatottságtól, amelybe az öntudatos nemzeteket az egységes piac korlátlan kiszélesítésével és a helyi kezdeményezések megtörésével sodorták, kitalálták és működtetik, egyre romló hatékonysággal, ezt a bizonyos szélsőségeség, rasszizmus, idegengyűlölet elleni harcot, és ez beszüremkedik különböző nemzetközi szervezetek munkájába, az Európai Unióban is folyamatosan van ilyen törekvés, hogy ezt normává tegyék, számon kérjék, ugyanez az Európa Tanácsban is megfigyelhető. Ez a fajta fellépési javaslatsorozat gyakorlatilag pont azon elvekkel ellenkezik, amelyet egyébként az európai emberi jogi egyezmények védenek. A nemzeti önrendelkezés ugyanúgy védett, mint ahogy a véleménynyilvánítási szabadság védett, ugyanúgy védett az egyesülési jog, a gyülekezési jog. Ezeknek a gyakorlása, a politikai szabadságjogok, emberi jogok gyakorlása igenis egy demokratikus intézményrendszerbe bele kell férjen.

Hogy ki szerint mi minősül szélsőségesnek vagy mi minősül idegengyűlöletnek, na, ez a kulcskérdés, és ezt soha nem azok szabják meg, akikkel szemben ezt a bélyeget rásütik, hanem azok, akik a jogalkotás, illetve a jogalkalmazás fölött befolyást gyakorolnak. Tehát ilyen és ehhez hasonló jellegű javaslatok csak arra jók, hogy igazából esetlegesen erősítsenek olyan tendenciákat, amelyekről ez a javaslat szól. Egyébként a magyar nép abszolút mértékben nem idegengyűlölő, nagyon türelmes, nagyon befogadó és nagyon jó szándékú nép, amely szeretne együtt élni mindazokkal, akik a Kárpát-medencét választják saját lakóhelyükként. Azonban be kell tartani mindenkinek a magyar nemzet érdekeire vonatkozó együttélési szabályokat, a Szent Korona elvei erről szépen szólnak. Legutóbb egy szép élményem volt, Githu Muigai úrral, az ENSZ rasszizmusügyi megbízottjával találkoztunk az emberi jogi bizottság keretében, és nagyon pozitívan csalódott ő is meg én is, mert én azt vártam, hogy ő tulajdonképpen majd ránk olvassa, adott esetben a Jobbikra, hogy szörnyű, hogy itt milyen rasszista párt ül a parlamentben, és ehhez képest azt mondta, hogy nagyon pozitívan örül annak, hogy egy komplex cigányügyi programmal rendelkezik a Jobbik, és szeretne a megoldásokban részt venni. S bátorított minket arra, hogy a szókimondás erejével és a tények feltárásával szolgáljuk, segítsük azok sorsának a megoldását, akiknek az élethelyzetét egyébként a bűnözés ugyanúgy károsítja, akik egyébként olyan etnikumhoz tartoznak, ahol adott esetben a bűnözés erősebben jelen van.

Az ilyen és ehhez hasonló jellegű javaslatok éppen hogy a politikai szabadságjogok korlátozását eredményezik, és ezért mi teljeskörűen az elutasítás pártján vagyunk. És nemcsak azért, mert ránk sütik ránk leginkább ezt a bélyeget igaztalanul, hanem ezt bármilyen pozícióból megtennék, mert a jogállamiság működtetése és helyreállítása fontos lenne Magyarországon. Sajnos a kormányváltás után egyedüli párt voltunk az, amelyik meghirdettük programunkban, hogy helyre kell állítani a jogállamiságot, el kell törölni olyan jogszabályokat, amelyek alapvető szabadságjogokat korlátoznak; Gyurcsány-rendszer idejéből származó szabályokat, ezek sajnos a mai napig hatályban vannak. Inkább ezekkel kell foglalkozni, lex tojás, Gárda-törvények, s a többi; már így is túl sok ilyen jogszabály született, amelyek úgymond a szélsőségeség visszaszorításának elvét vallják.

Ez egy tévút, ezt elutasítjuk, és erre kérjük képviselőtársainkat is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Salamon László!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy egy kicsit tágabb alkotmányjogi kontextusba helyezzem ezt a kérdést. És nem azért mondom ezt, mert ki akarnék térni a fölvetett probléma elől; erről is elmondom röviden a véleményem.

Az én megítélésem szerint – ennek jelentősége van, úgy mondom, hogy megítélésem – , tehát az én megítélésem szerint az elmúlt hat ciklusban 1990-től idáig néhány egészen kivételes esetben volt olyan megnyilatkozás, amit vagy személyesen hallottam ülésen résztvevőként a parlamentben, vagy a híre jutott el hozzám, amit én megengedhetetlennek, rasszistának vagy idegengyűlölőnek tartottam. Azt gondolom, egy is sok, de mindenesetre szögezzük le, hogy nincs a magyar parlamentben olyan helyzet – hiszen ez az országgyűlési határozati javaslat legalábbis az 1. pontban a Magyar Országgyűlésről szól –, hogy ezt egészében egy igazán élő és valós problémaként kezeljük. Természetesen, még egyszer mondom, azokra az esetekre sem volt szükség, és hozzáteszem, hogy megítélésem szerint, de hát nyilván nem volt szervezet vagy nincs rá intézmény, amelyik egyáltalán végigvitatta volna és eldöntötte volna, hogy az inkriminált kifejezés olyan vagy nem olyan. Az első ciklusban volt például, hogy az egyik frakcióban – a neve nem érdekes – elhangzott egy inkriminált kitétel, és utána ugyanazon frakcióból valaki szót kért, és elhatárolta magát, és bár nem volt frakcióvezető meg frakcióvezető-helyettes, de az egész frakciót az elhangzott felszólalástól. Ezt csak arra mondom, hogy ezt politikailag is lehet kezelni. Tehát ennyit a problémáról.

Ami a tágabb alkotmányjogi kontextust illeti, kérem szépen, van a magyar parlamenti jognak szerintem egy hiányossága, amely, összevetve a nemzetközi megoldásokkal, tényleg hiányosság, jelesül: nincs parlamenti fegyelmi jog. A magyar Házsabály hallatlanul engedékeny mindenféle rendbontással szemben, és az elnök eszköztelen. Egyetlen lehetősége az elnöknek a rendreutasítás, figyelmeztetés – nem akarom úgy mondani, hogy iringum-burgum – kitételeken kívül, hogy távozik az ülésteremből, és ezzel a Házsabály szerint félbeszakad az ülés. Ez az az eset, amikor úgy fogalmaz a Házsabály, hogy ha az elnök kérése, felszólítása nem talál meghallgatást. Ezt sem olyan esetekre találták ki egyébként szerintem, amire egyszer nálunk előfordult, hanem mondjuk, más parlamentekben összeverekednek vagy hasonlók játszódnak le, és akkor tényleg ez az egyetlen lehetőség, hogy az elnök otthagyja az elnöki széket, és ami ott történik, attól kezdve már nem az ülésnek a része.

De kérem szépen, a nemzetközi gyakorlatban az elnöknek, illetőleg az elnök kezdeményezésére a parlamentnek kemény fegyelmező hatásköre van, és így volt ez a magyar jogban is. Egy példát mondom, és erre nemzetközileg is találunk más országokban példát, hogy ha például valaki megsérti a Ház tekintélyét, az elnök kitilthatja azt a képviselőt az ülésről, és az addig nem vehet részt az ülésen, nem tudja gyakorolni képviselői jogait például, amíg nyilvánosan meg nem követi a Házat. Vagy lehet, hogy nem az elnök dönt erről, hanem a mentelmi bizottság, vagy valamelyik más bizottság, vagy tesz javaslatot, és végül dönt az Országgyűlés plénuma.

Azért mondom ezt el, mert azt gondolom, hogy ha és amennyiben parlamenti ülésen előforduló extrém esetekről beszélünk, akkor ez igazán úgy helyes, ha úgy közelítjük meg, hogy általánosságban át kell gondolni azt, hogy a parlamenti fegyelmi jog szabályozása és ehhez képest az elnök és más parlamenti intézmények eszközrendszere milyen. És abban az összefüggésben lehet ilyen kérdéseket, nem konkrétan ennek nevezve, szabályozni. Másféle kitételek is voltak vagy megnyilatkozások, amelyek a másik oldal felháborodását váltották ki. Például amikor hazaárulónak bélyegezték meg; volt olyan, most nem a múltkori szavazásra gondolok egyébként kifejezetten, volt olyan korábbi ciklusokkal megelőzően, amikor állást kellett az ügyrendi bizottságnak foglalnia arról, hogy minősítheti-e az egyik képviselő a többieket hazaárulónak. És akkor erről volt egy ügyrendi döntés, amelyet aztán később egy másik parlament hatályon kívül helyezett.

Tehát én azt gondolom, hogy ez a javaslat – és itt most alapvetően persze az 1. pontról beszélek; a 2. pont kicsit külön kérdés – gyakorlatilag kiragad valami olyasmit, amit én nem érzek tipikusnak. Azért ennyiben lehetünk..., hogy mondjam, van egy olyanfajta nemzeti megnyilatkozási érdek is, hogy olyan döntéseket ne hozzunk, amivel magunkra vonunk olyan megítélést, ami valójában indokolatlan. Ezért nekem fontos az, hogy nem tartom a magyar parlamentben tipikus jellemzőnek azt, amire ez az országgyűlési határozati javaslat lőni akar. Ugyanakkor érzek egy hiányosságot általában a parlament fegyelmi helyzetével kapcsolatban, és ez egy bonyolult kérdés, mert jön a beszédjog szabadsága, tehát különböző összeegyeztetendő szempontokat kell végiggondolni. De így, ebben a formában, én úgy gondolom, hogy ez az országgyűlési határozati javaslat tárgyalásra nem igazán alkalmas, és ezért nem tudok egyetérteni azzal – ugye, itt egy tárgysorozatba-vételről lenne szó, ha jól értelmezem –, hogy tárgysorozatba vegyük, mert ez módosító javaslatokkal sem javítható. Kérem szépen, a Hárszabályba be kell iktatni egy új fejezetet, vagy az új Hárszabályban külön fejezetileg kell ezt szabályozni, ahogy ez más alkotmányos demokráciában kialakult.

Ami a 2. pontot illeti, hát, én azt gondolom, hogy a párbeszéd ma létezik a társadalomban, ezt külön intézményesen formalizálni nem tartom fontosnak.

Úgyhogy rövidre zárva most már a hozzászólásomat, én a kifejtettek okából nem támogatom a javaslat tárgysorozatba-vételét.

ELNÖK: Gyüre Csaba kért még szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Salamon László képviselőtársammal teljes mértékben egyetérték, aki elmondta, hogy jelen pillanatban ő azt látja, hogy nincs olyan helyzet, hogy ezt az országgyűlési határozatot el kellene fogadni; illetve csatlakozom a két jobbikos képviselőtársam felszólalásához, egy-két gondolatot tennék még ahhoz hozzá.

Az az igazság, hogy ami itt előterjesztésre került, egy normálisan működő demokráciában ezt a határozati javaslatot még talán el is lehetne fogadni, csak azt látjuk, hogy nem élni, hanem visszaélni szeretnének bizonyos csoportok egy ilyen határozati javaslattal. Az MSZP-nek és az SZDSZ-nek folyamatos volt a törekvése arra vonatkozóan az elmúlt években, illetve évtizedben, ez a parlamentben is nagyon megfigyelhető volt, hogy úgynevezett gyűlöletbeszéd-törvényekkel, illetve más egyéb jogszabályokkal próbálják meg korlátozni a véleménynyilvánítás szabadságát Magyarországon. És sajnos most azt látom, hogy itt a véleménynyilvánítás szabadságának a korlátozása begyűrűzött a parlamentbe, és ez a javaslat egészen visszanyúlik azokhoz az időkhöz, amikor az MSZP jogelődje, az MSZMP még pártállami időkben bármit megmondhatott és bármit megtehetett, korlátozhatta teljes mértékben a véleménynyilvánítás szabadságát, a szólás szabadságát, gyakorlatilag még a gondolat szabadságát is. Hát, most ez a javaslat ezt próbálja behozni a parlamentbe. Hiszen amikor bekerült a Jobbik – hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy bár nem szerepel benne a Jobbiknak a neve, de egyértelműen a Jobbik ellen irányul, hiszen Harangozó Gábor képviselőtársam mint előterjesztő el is mondta, hogy egy ilyen változás történt a parlamentben, és én azt gondolom, nem az LMP-re gondolt, amikor ezt jelezte, hogy a parlament összetételében változás történt, illetve ezt így lehetett érteni –, egyértelmű tehát, hogy ez a Jobbik ellen irányul. Amikor mi bejöttünk ide a parlamentbe, május 14-én volt az alakuló ülés, és figyelembe vesszük azt, hogy az MSZP-s képviselőtársainknak egy része hogyan érkezett a parlamentbe, figyelembe vesszük a Simon Peresz-i kinyilatkoztatást azzal kapcsolatban, hogy ők föl kívánják vásárolni Magyarországot, azokat az MSZP-s képviselőket, akiknek a Dávid-csillagos izraeli zászló a szívükre volt tűzve, akkor nyilvánvalóan tudjuk azt, hogy ott önmagában, ha már erre a problémára felhívjuk a figyelmet, azt már az MSZP-s képviselőtársaink azonnal antiszemitizmusnak nyilvánítanak,

és ezen határozati javaslat alapján már a legszigorúbb szankciókat követelnék a fejünkre. Ugyanígy, ha fel merjük hozni azt, amit Staudt Gábor képviselőtársam is említett, bármilyen problémát a bűnözéssel, a bűnelkövetéssel, a csoportos bűnelkövetéssel, az ország egyes részeinek az élıhetetlenségével kapcsolatban, akkor már újra, abból a politikai megfontolásból, amit az MSZP követett, hogy ezeket a problémákat seperjük a szőnyeg alá, majd egy polgárháború hús év múlva eldönti, mert más egyébként nem jöhet, ha ezt a politikát fogjuk folytatni – nem! Itt ezt ki kell beszélnünk, a politikai véleménynyilvánításhoz a parlamentben mindenkinek joga van, természetesen meghatározott kereteken belül, amit majd mindenkor az elnök a mindenkori Házszabály alapján el fog dönteni, hogy az elmondható-e vagy nem, illetve helyreutasítja azt a képviselőt.

Az eddigi rendszer jól működött. Salamon Lászlóhoz újra csatlakozva tehát, nincs olyan helyzet, hogy ezt be kellene vezetni, illetve én azt látom, hogy az előterjesztők ezzel visszaélni szeretnének, éppen hogy az alkotmányos alapjogokat akarják korlátozni még a parlamenti képviselők esetében is. Semmiféleképpen nem tudjuk ezt támogatni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van még hozzászólás? Steiner úr reagál, úgy tekintem, jó?, mint előterjesztő. (*Harangozó Gábor: Én szeretnék.*) Parancsoljon! Többen vannak előterjesztők, hárman, de arra gondoltam, azért jelentkezett, mert már egy óra van.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Én jelezném az elnök úrnak, hogy én körülbelül egy órával ezelőtt jelentkeztem, vagy fél órával, hogy szeretnék hozzászólni.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, én arra gondoltam, hogy fél óra alatt le tudunk egy ilyen kérdést zárni.

DR. STEINER PÁL (MSZP): De én nem tehetek arról, hogy elnök úr kontraszelektíven látja el az ülésvezetést.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Nem venném el Harangozó képviselőtársamtól azt a jogot, hogy előterjesztőtársaként reagáljon. Én azt a véleményemet szeretném elmondani, először is azzal szeretném kezdeni, hogy Salamon képviselő úrnak, akit tényleg jogtudósként én tisztetek, és számos embert ismerek, akit tanított és tanít jelen pillanatban is az egyetemen, minden egyes hozzászólásánál énbőlőlem kitör az optimizmus, hogy hátha-hátha meghallgatást nyer a kormánytöbbség részéről egy-egy javaslatunk. Aztán a végére ez mindig lelohad, mert Salamon képviselő úr a végén elmondja annak az ellenkezőjét, amit addig mondott.

Mindenesetre azt szeretném mondani, hogy az számomra legalábbis érdekes, inkább bájos, hogy a büntetőeljárás törvény módosítását idehozzák 15 perces előkészületre adva lehetőséget, miközben erre az indítványra, amely egy európai állásfoglaláson nyugszik, erre meg azt mondja Salamon képviselő úr, hogy előkészítetlen és alkalmatlan. Ebben komoly logikai ellentmondást látok – de nem erről szeretnék elsődlegesen beszélni.

A mai vita jól mutatja egyébként az egész hozzáállást, hogy a kormánytöbbség cinkosan hogyan hallgat, amikor ilyen kérdésekről van szó. Ugyanis ha megnézik az előterjesztést, itt nem arról van szó, amiről önök beszélnek. Itt arról van szó, hogy ha országgyűlési képviselők ma már törvény által tiltott egyenruhában ülnek be az Országgyűlés ülésére (*Közbeszólások a Jobbik képviselőinek részéről.*), ha országgyűlési képviselők padsorokból bekiabálnak nyíltan antiszemita és rasszista jelzőket, és általuk poénnak

minősített szövegeket nyomnak, mint például holokausztkártya, hogy csak egy-két dologra emlékeztessenek; ha országgyűlési képviselőtársam itt, ennél az asztalnál arról értekezik, hogy nemrég kapott egy e-maillt, amiben nagyon szépen bizonyítják, hogy Auschwitzban és a megsemmisítő táborokban nem volt annyi áldozat (*Dr. Staudt Gábor: És ez ki volt?*), mint amennyit nyilvántartanak, és ezt bárkinek szívesen átküldi (*Dr. Staudt Gábor, dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ki volt ez?*), akkor azt gondolom, minden, Magyarországon megfelelő erkölccsel rendelkező – politikai állásponttól függetlenül mondom ezt és politikai székértábortól függetlenül –, erkölccsel rendelkező embernek tiltakoznia kell. És ahogy egy országgyűlési képviselőnek kötelessége eltérni, ha az ő személyét illetően olyan inzultusok, olyan véleménynyilvánítások érik, ami egyébként őt személyében sérti, hiszen emlékezzenek rá, hogy utcán hányszor és hányszor kaptuk meg nap mint nap a sértéseket, és ilyenkor az az álláspont, hogy egy közszereplőnek ezt el kell tennie, ugyanennek a fordítottja is igaz, hogy egy közszereplő ha így viselkedik, annak a felelősségi szintje sokkal magasabb, mint ahogy egy átlagembertől ezt el lehet várni. Ha egy országgyűlési képviselő általa poénosnak nyomott antiszemita vagy cigányellenes szöveget bekiabál a parlament ülésén, az nem egyszerűen rasszista megnyilvánulása egy magyar állampolgárnak, hanem az egy országgyűlési képviselő megnyilvánulása. (*Dr. Staudt Gábor: Nálunk nem volt ilyen.*) Tehát erről van itt szó, tisztelt uraim, és azt szeretném még elmondani, hogy én nagyon... (*Dr. Staudt Gábor: És amikor Gyurcsány a fociválogatottat terrorizálta le?*) Én általában, tisztelt képviselő úr, mindig csöndesen végighallgatom a maga baromságait! (*Moraj, szórványos derűlttség.*) Most legyen szíves meghallgatni engem! (*Dr. Salamon László: Én ilyesmire is gondoltam! – Közbeszólás: Most kéne abbahagyni!*) Ezt csak azért is mondom, mert tegnap hallottam egy nagyon érdekes riportot Görög Dénes professzor úrral, aki azt mondta, hogy aki a holokausztot tagadja vagy relativizálja, az vagy örült, vagy gazember. (*Dr. Staudt Gábor: Óh! – Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Harmadik út nincs?*) Tehát ebből következően... Azt hiszi képviselő úr itt fiatal kora ellenére, hogy maga okosakat mond. Hát maga vagy cinikus, vagy rettenetesen buta! (*Felzúdulás, közbeszólások. – Az elnök csönget.*)

ELNÖK: Képviselő úr, maradjunk a tárgynál! A folyosón mindent el lehet intézni.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Hát teljesen a tárgynál vagyok, abszolút mértékben a tárgynál vagyok...

ELNÖK: Nem, itt éppen személyeskedések és becsületsértő kijelentések hangzottak el. Magyarul hallunk mi is.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Nézze, elnök úr, ha nekem el kell tennem azt, hogy bekiabálnak a hozzászólásomba, hogy személyeskednek, akkor én is kénytelen vagyok hasonló eszközöket alkalmazni!

Tehát folytatva a hozzászólásomat, azért mondom, ez nem szavazatmaximalizálási kérdés. (*Dr. Staudt Gábor: Az biztos!*) Én nemrég voltam Bihartordán, beszélgettem ott nagyszerű vidéki emberekkel, elmondják, hogy mi a véleményük, és abszolút nem az, ami itt elhangzik, és abszolút nem szavazatmaximalizálási kérdés. Azért lépünk fel az ilyen képviselői magatartás ellen, mert erkölcsileg rettenetesen elítélendő. Ez az álláspontunk. És ezt szeretnénk, ennek az etikai bizottságnak teret adva az európai normák alapján ezt szeretnénk érvényesíteni.

Még egy utolsó mondat. Tisztelt Képviselőtársam! Az alakuló ülésen melleleg a magyar állam és az izraeli állam jelvénye azért volt a hajtókánkban, mert Martonyi miniszter úrral, Pintér miniszter úrral és másokkal együtt részt vettünk az állami ünnepségen, és eszünk ágába sem jutott, és semmiféle ilyen vonzata nem volt, ez köztünk az óriási különbség, hogy

ezt a jelvényt leszedjük az alakuló ülésre, mintegy kvázi szégyellve azt, hogy a magyar állam és az izraeli állam egyébként békés barátságban él együtt.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az előterjesztőnek visszaadom a szót.

Harangozó Gábor reflexiói

HARANGOZÓ GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálom egy percben összefoglalni.

Először is, nyilvánvaló, hogy a szélsőséges politikai erők előretörésének elsősorban a szélsőséges szegénység, főleg egyes területeken koncentrálnak a szegénység az eredendő oka. Tehát ha ezt meg akarjuk oldani, akkor ezt a szegénységet kell valahogy kezelni, folszámolni. Az viszont nem elfogadható, hogy erre való hivatkozással ebből valaki politikai tőkét akarjon kovácsolni magának, és ezt a helyzetet használja ki. Ezért kell ez ellen a parlamentben föllépni.

Ami Magyarország megítélését illeti, tisztelt képviselőtársak, az Európa tanácsi ülésen, ahol ezt a témát vitattuk, szinte minden képviselő éppen Magyarországra hivatkozott, tehát a renoménk ebben rosszabb nem lehet, csak jobb. Éppen ezt tudnánk reparálni, javítani azzal, hogy bevezetjük Magyarországon az Európa tanácsi ajánlást.

Ami a szankciókat illeti, én korábban európai parlamenti képviselő voltam, ott hasonló megnyilvánulásokért, mint akár itt ma is elhangzott, kivezettette az elnök azt, aki az adott felszólalást elmondta (*Dr. Gyüre Csaba: Steiner Pálra gondol biztosan! – Derültség.*), és ehhez volt joga, erre van európai precedens.

A harmadik pedig, Salamon képviselő úrnak szeretném mondani az érvelésére, maga a határozati javaslat is úgy szól, hogy kérjük az Országgyűlésről szóló törvényjavaslatban, tehát ami most kerül majd benyújtásra, ezen szempontok figyelembevételét és beleemelését. Tehát szerintem pontosan maga a javaslat is arra irányul, amit Salamon képviselő úr mondott, hogy nem önmagában így, a levegőben, hanem az új Országgyűlésről szóló törvénybe kell beleépíteni ennek a jogi megvizsgálási lehetőségét és a szankcionálási lehetőségét is, akár nemcsak magában, hanem komplexen más ügyekkel együtt is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

ELNÖK: Köszönöm. Ki az, aki támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba-vételét? (*Szavazás.*) 5 igen. Ki az, aki ellenzi? (*Szavazás.*) 21 nem. A bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen. (*Dr. Staudt Gábor: Vége a demokráciának!*)

Szavazás napirendi pontok napirendről való levételéről

Lett volna még néhány indítvány. Javaslom, hogy ezeket vegyük le a napirendről, és legközelebb visszatérünk rá. Kérem ebben az egyetértésüket. (*Szavazás.*) Ez egyhangúnak látszik, köszönöm.

Tisztelt Bizottság! A héten előreláthatóan nem kell találkozunk. Úgy tűnik, legközelebb a jövő héten találkozunk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 5 perc)

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea